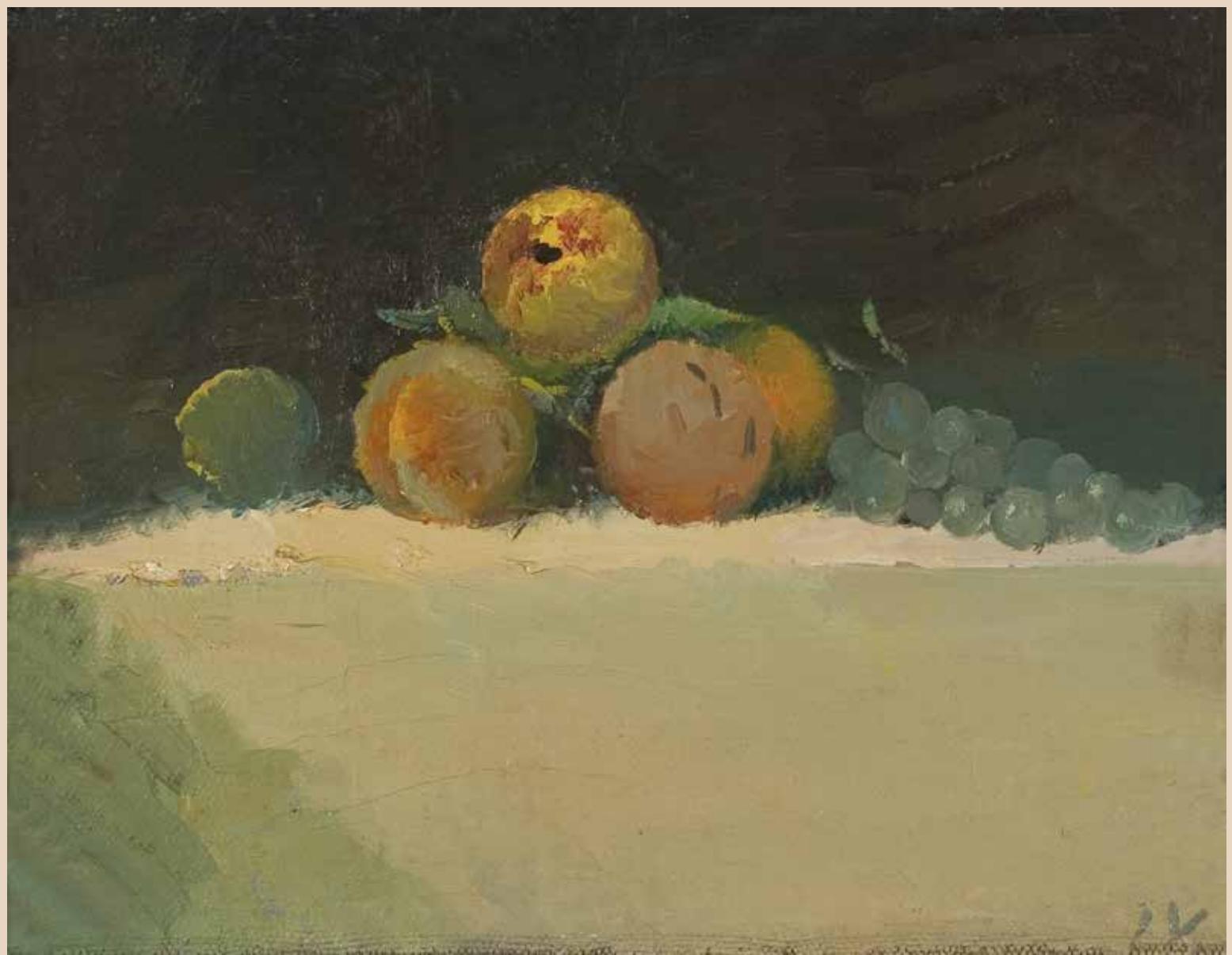

VANÍŠTA

JOSIP VANIŠTA

Autori teksta
ZDENKO TONKOVIĆ
LUKA FILIPOVIĆ

JOSIP
VANIŠTA

Zagreb, 2020.

Poznavali smo se preko šest desetljeća, s razdobljima intimnog prijateljevanja: praktički od njegovog useljenja u atelijer u upravo završenoj Turininoj zgradi u Križanićevoj. Uredio sam njegovu prvu monografiju „Crteži“, napisao sam i nekoliko predgovora, no trebam u prigodi javne riječi paziti na „obliti privatorum“.

U kreativnom pa i formativnom smislu rekao bih da glava zagnjurenata u ruke stoji na početku i na kraju Vaništinog stvaralaštva: dva crteža olovkom – ona u „Večernjem očajanju“ na rovinjskoj pijaci (namjerno koristim taj dijalektizam u svrhu prizivanja metafizičkog slikarstva) iz 1954. te ona Krleže na bolesničkom krevetu iz 1981.

U drugoj polovici 20. stoljeća u hrvatskom slikarstvu Vaništa je nezaobilazan. Ulazi u povijest umjetnosti u rujnu 1952. izložbom sa Stančićem u Muzeju za umjetnost i obrt, koju se prvotno planiralo održati u stanu (iste godine kada ljeti Exat izlagao u Piceljevom stanu). Bile su to slike jednog drugog realizma, različitog od onog prevladavajućeg realizma tadašnjih revijalnih izložbi. Motivi elementarne mrtve prirode i tamni interijeri, pusti krajolici s drugaćijom paletom od one u okružju postimpresionističkog kolorizma, u kojem je klasika iz Bonnardove skale najviša granica i najdalji uzor. Bile su to slike drugačije gradnje od one kodificirane, uvjetno rečeno, sezaničke discipline.

Razdoblje te Vaništine morfologije najbolje je zatvoriti 1954. slikom indikativnog naslova „Laterna magica“, s kojom u njegovo slikarstvo ulaze nove ideje inkubirane četveromjesečnim boravkom u Parizu i domaćim „Međašima pod travom“ na riječkom „Salonu 54“ (Junek, Tartaglia).

S jedne strane tu je osvještavanje praznine kao ispraznjenosti prostora, što je bila tema tog vremena u glazbi, literaturi i skulpturi te trajektorija prema potpunoj depersonalizaciji. Od „Puta“ 1953. do „Ceste“ sljedeće godine, s Parizom i Rovinjem između njih, od slikarskog crteža ugljenom, mimetički vezanog uz krajolik do tehničkog nacrtu tvrdom olovkom vučenom ravnalom. Takva putanja prisutna je čak i u naslovima – od deskriptivnih do generičkih.

S druge strane i boja živi svoj život rastačući objektivnu realnost svojim pigmentom poput lišajeva na površini platna, u tamnim muklim suzvučjima, s jakim svjetlosnim kontrastima te u složenim tehnološkim procedurama. To su kleinovske kozmogonije derivirane iz holandskog, rembrantovskog baroka.

Postupno se arhipelag svjetala „ulančio“ u vibrantnu traku do rubova pravokutnika, ekvatorijalno ga dijeleći, a ostatak slike isprazio u pasivnu mrklinu ili luminoznu šupljinu. Vaništa je došao, Maljevičevim riječima, do slike čistog senzibiliteta, do, može li se reći, ikonoklastičke ikone. To je slika izvornog, zimskog naslova „XII“ iz 1964., koju su kasnije počeli nazivati „Srebrena crta na bijeloj pozadini“, a nije slučajna ni snježna epizoda s ostavljanjem sestrinske slike u šumi Jelenovca.

Nad ovom slikom („Srebrenom crtom“ i njenim izvedenicama) velika je korona, da upotrijebim čestu oznaku iz suvremene glazbe, a sljedećih pet godina Vaništa ne slika.

Vaništinu nefiguraciju prati njegovo radikalno postojanje u društvu „Gorgone“, u prijateljskom okupljanju ljudi sličnog habitusa koji su se nalazili u promjenljivom sastavu zbog povremenog zajedničkog djelovanja za „vlastitu upotrebu“, u ironijskom obratu na vladajuću kolektivnost (1959. - 1966. godine). Vaništa je rekao: „Gorgona je bila samo sudioništvo u egzistenciji, u koje smo unijeli malo tamnih sastojaka: absurd, prazninu.“ Sličnih manje-više redovnih druženja i simpozija bilo je tada po Zagrebu, od „plenuma“ i zajedničkih odlazaka na tržnicu do „simpozijskog“ pretresanja aktualnosti. Za razliku od „Gorgone“, ti „serklovi“ nisu bili apstinentski.

Težnja je bila izražavanje oslobođeno nužnosti artefakta, dovoljna je bila pisana ili usmena „izjava o namjeri“. Njihovo djelovanje nije bilo likovno, oni nisu bili likovna grupa, nego enklava, odnosno komuna za filozofijsko i kulturološko širenje područja slobode. U tom se društvu njegovala, bez ambicija šireg utjecaja i protiv svakog institucionaliziranja, marginalnost vlastitog položaja u tadašnjoj društvenoj hijerarhiji i sustavu vrijednosti, beskompromisnost umjetničkog stava s punom svijesti o njegovoj subverzivnosti i neintergriranosti. Organizirale su se manifestacije i komunikacije – sve sa suprotnim predznakom prema okolnoj produkciji (kao mekani Duchampov „anti-“), pojavile su se prve zrake nove europske „negativne artističnosti“, izdavao se istoimeni anti-časopis, priređivale su se izložbe rada deklasiranih sadržaja, ophodilo se poštom (po mogućnosti, visokokurijalnim stilom) ili razgovorom na zajedničkim seansama te sastajanju zbog šutnje. U gorgonaškom ozračju i sama praksa slikarstva postala je suvišna. Slika se može i zamisliti, jer su za njenu transmisiju i dekodiranje dovoljne pisane upute. Bio je to egzistencijalizam doveden do nihilizma i do apsurda.

Prepoznajem komponentu takve ideje deaurizacije autorstva, izvedbe i rukopisa, u Vasarelyjevoj kombinatorici kojom teledirigira svojim asistentima fizičku izvedbu slike, a Vasarely je dobro poznavao, slijedom bauhausovske filijacije, Moholy Nagyjevo telefonsko prenošenje slike. I riječ „meandar“ koja postaje Kniferov sinonim (Knifer je u čvrstom jezgru grupe) iz Vasarelyjevog je tezaurusa, za koju vjerujem da ju je Vaništa prenio. On je dobro poznavao Vasarelyjevo djelo još iz pariškog boravka i bio s njim u korespondenciji. Već i po mađarskoj liniji, preko žene, znao je za njegove „meandre“ kojima se vraćao cijelo desetljeće i koji su crtež u Vasarelyjevoj „Gorgoni“ br. 4, 1961.

Interesantan mi je i otvoren za daljnju razradu taj ulazak Vasarelyja u Zagreb iz dva neočekivana izvora: Picelja i Vanište. Vršnjaci, kolege iz klase na Akademiji, svaki je iz njegovog „kozmičkog folklora“ (poopćio sam naslov na cijeli opus) uzeo ono prema vlastitom senzibilitetu: „Nove tendencije“ i „Gorgona“ - coincidentia oppositorum.

Evidentna je sinkronost „Gorgone“ sa sličnim grupacijama po svijetu: „Zero“ (Njemačka), posebno milanski „Azimuth“ (zbog Manzonija, njegovih ideja i „prakse“ popularnih u zagrebačkoj ekskluzivi), a danas bismo dodali i lokalnu dadaističku inspiraciju u „Zenitu“ te podsjetili i na Marka Ristića iz njegovog nadrealističkog doba. U sličnom duhu kreće se „Fluxus“, pa Arrabalov „Panique“ (Kelemenova veza s Arrabalom – Apokaliptika).

Savjest mi ne da mira pa bih se prisjetio u krugu „Gorgone“ i jednog zaboravljenog, ali iz sjene vrlo utjecajnog, intelektualca Ive Steinera. Njegovu prisutnost, njegove Odette, tek treba evidentirati, a primijetio bih, što je interesantno za interpretirati, da tu nema Stančića, Dioskura Vaništinih ranih godina.

Podsjetio bih i na prijateljstvo s vršnjakom Milkom Kelemenom, epistolistom kao i Vaništa, pokretačem Muzičkog bijenala održanog u travnju 1961. (navodim mjesec kako bih ukazao da su pripreme morale početi puno ranije) i njegovim bratom Borisom, u neponovljivom kustoskom timu Gradske galerije, iz kojeg su dvojica deklarirani gorgonaši i dobri znalci najavangardnijih ekstralikovnih svjetskih tendencija: Putar i Bašičević.

U tom kompleksu interpretacija Vanište zaboravlja se i dvadeset godina kasniji bilten „Postgorgona“ u dva navrata (1985.-86. i 2007.) kao i „Post Scriptum“ (1989.)

Noćna fotografija osvijetljenog izloga praznih polica devet puta ponovljena u Vaništinom autorskom prvom broju „Gorgone“ (1961.) metafora je njegove umjetničke pozicije. Indikativno mi je da je iskazuje fotografijom, kao ready-made. Bez obzira na programsku efemernost, „Gorgona“ ima bogatu fotodokumentaciju za to vrijeme (opet uloga fotografa Gradske galerije).

Kada se reinkarnira, bilo je to heraldičkom figurom svoje kćeri Ane (u čemu nalazim puno simbolike). Došavši do ideje, Vaništa se dramatično obratio: vratio se slici i slikarstvu, „mimetičkom impulsu“, ponovnom unošenju tematskog sadržaja, predmetnog sloja u slici. Slika prizore s kojima je duboko prisutan: zagrebačke vedute (posebno trnjansku periferiju), Vukomeričke gorice (pred kojima se prisjećam Matoševe opservacije „o moralnoj lekciji hrvatskog pejzaža“), zatim skromno cvijeće, pa mrtve prirode (pred kojima se prisjećamo stolova sa slikom „Posljednje večere“).

Predložio bih, za podsjetnik budućih razmatranja, da se ne previdi tih, preko četiri desetljeća figurativnog slikarstva te druge polovice Vaništinog života.

Trebalo bi se zadržati pred akvarelima, pred kojima je Bruno Bulić video čovjeka odra-slog na terenu koji oplakuju četiri rijeke), pred pastelima, pred ovim danas napuštenim tehnikama koje pokazuju punoču Vaništine likovnosti i vještine. Crteži ostaju vertikalom Vaniština opusa: od onih s prve izložbe, autoportreta, Prousta i Rimbauda, do posljednjih crtežnih kolaža. Novinska fotografija, za Vaništu crtača je naprsto motiv koji interpretira prema svojoj likovnoj maniri.

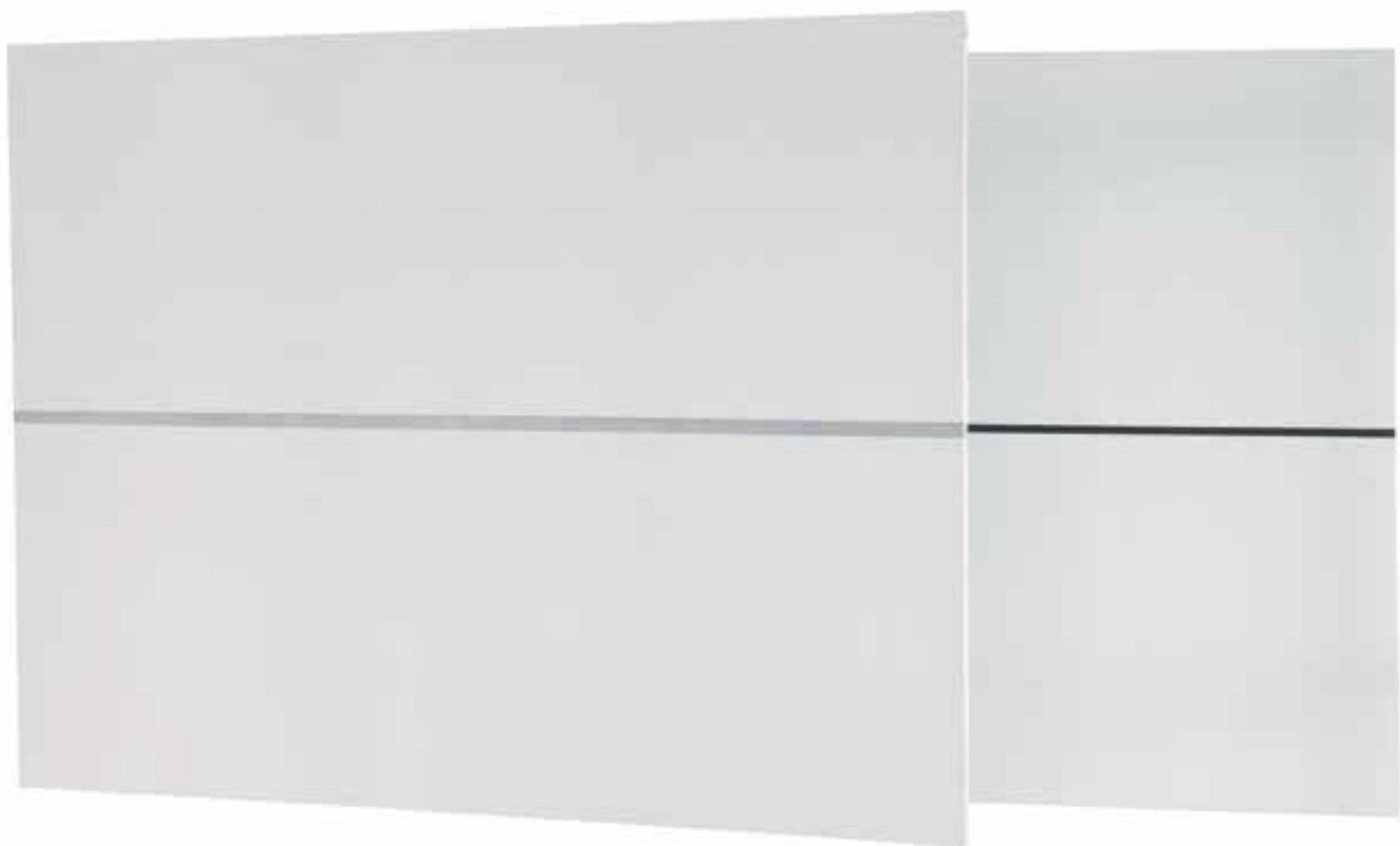
Ne zaboravimo njegove zapise, a podsjetio bih i na njega kao sivu eminenciju „Galerije 11“ (komplementarne gorgonaškom „Studiju G“)

Ono što će nažalost nestati, to je sjećanje na Vaništu čovjeka - sugovornika, upućenog i prisnog, koji nam je pomogao otkrivati svjetove.

Zdenko Tonković

Ravna linija izvedena ravnalom najkraća je udaljenost između dvije točke.
Hladna, oštrinom na crtežu kompenzira nedostatak jakih poteza, tamnih crta
i mrlja, temperamentan zamah. Misaonija, ona odaje i pomankanje života.
Nema potrebe za opisivanjem, nije deskriptivna. Izraz neodlučnosti, ali i oblik
odricanja, ona je, u neku ruku, i znak nepristajanja.

Iz Knjige zapisa, 2003.

Diptih, 1964.

Paris, Notre Dame, 1957.

Paris, Notre Dame, 1957.

Klijet u Peršunovcu, 1970.

Venecija, 1964.

Žumberak, Jesen, 1970.

Selo Pićoti, 1971.

Selo Pićoti, 1971.

Sljeme pod snijegom, 1971.

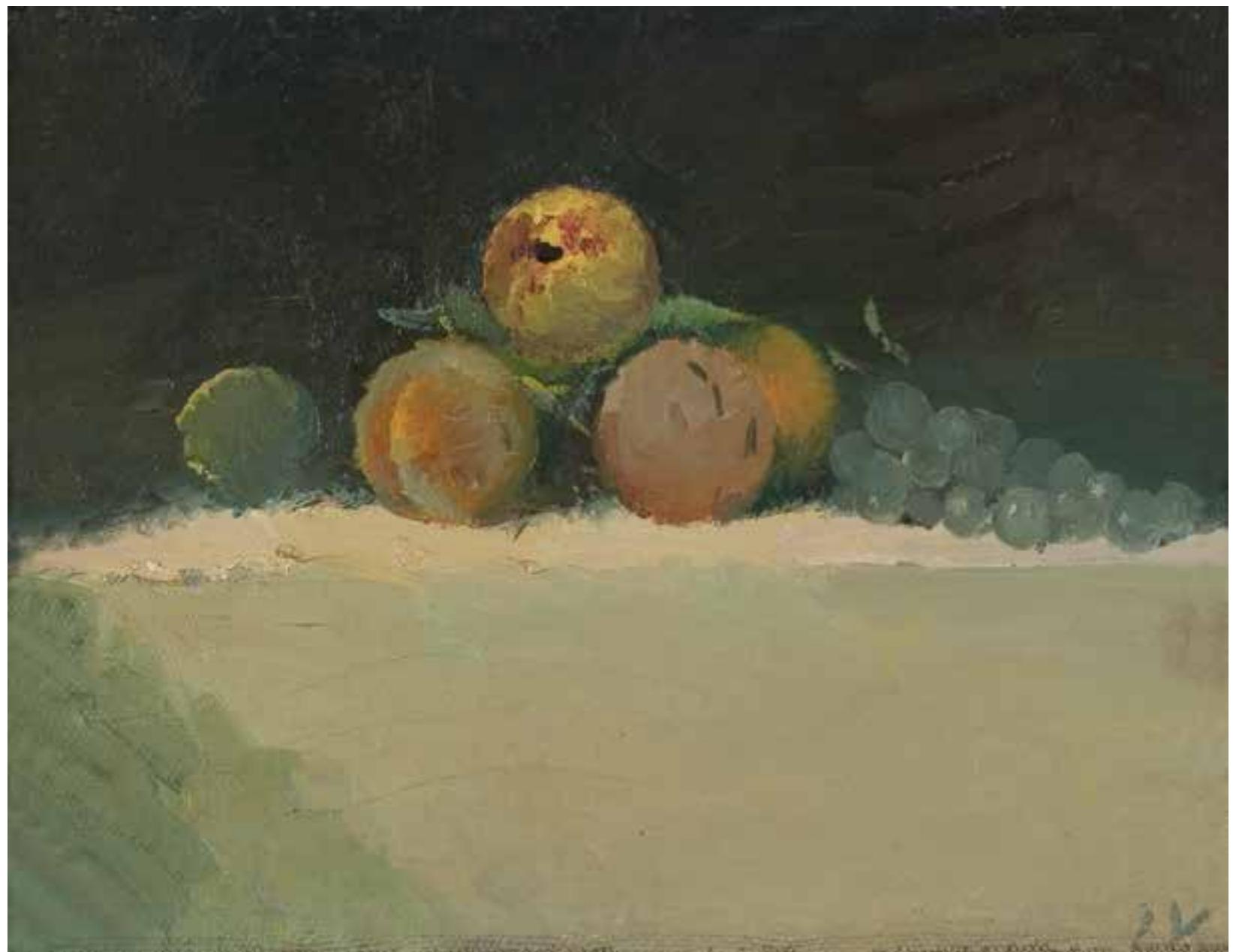

Selo Dubranec, proljeće, 1972.

Savjetnik večer

Tartaglia je govorio da je to idealan trenutak dana, kada se u polumraku ne vidi ništa do esencijalnog i osnovnog u motivu. Slikali smo jednu mrtvu prirodu cijele godine, ljudski lik više mjeseci.

Iz Knjige zapisu, 2003.

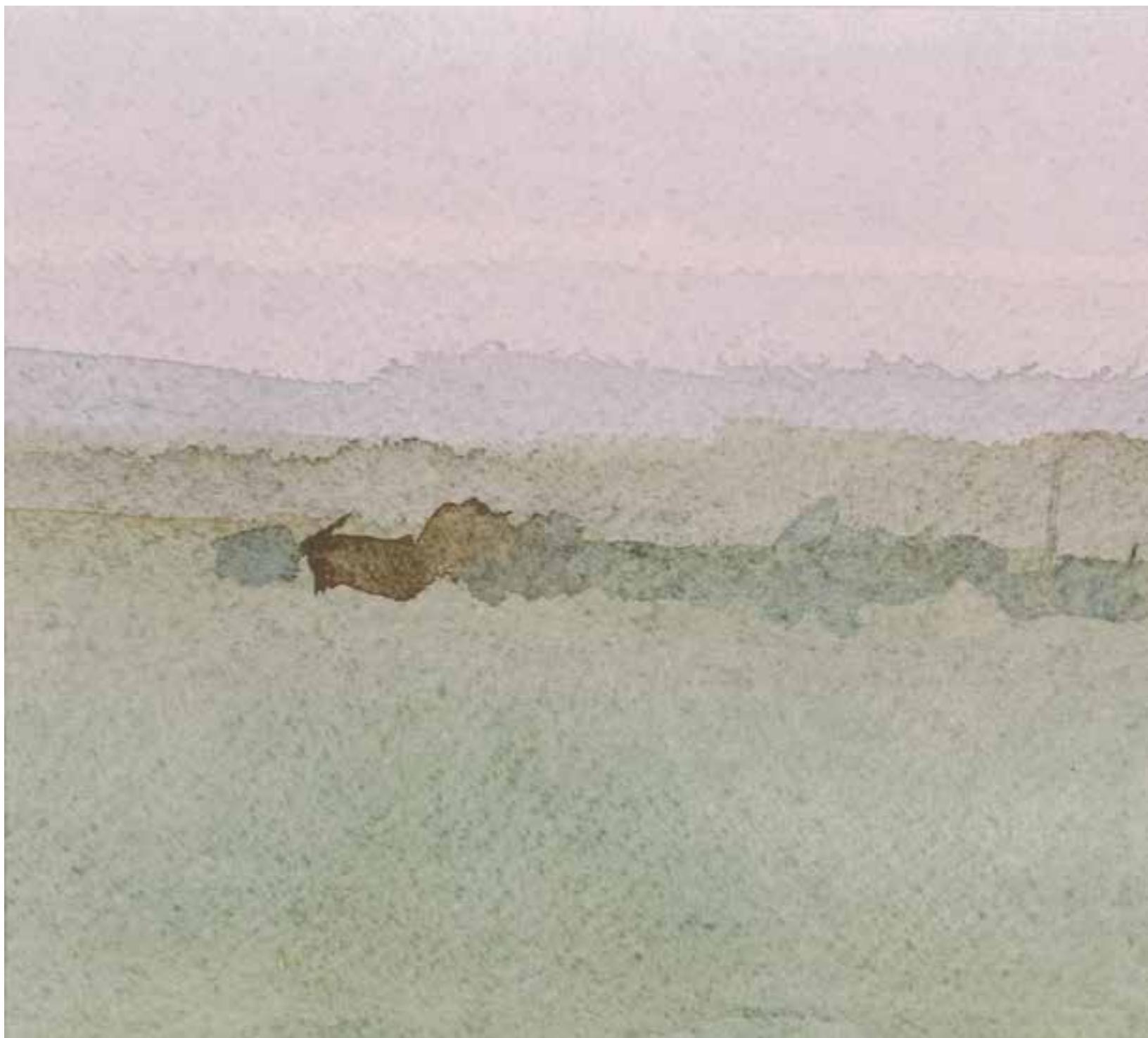

Voće, 1975.

Pejzaž, 1978.

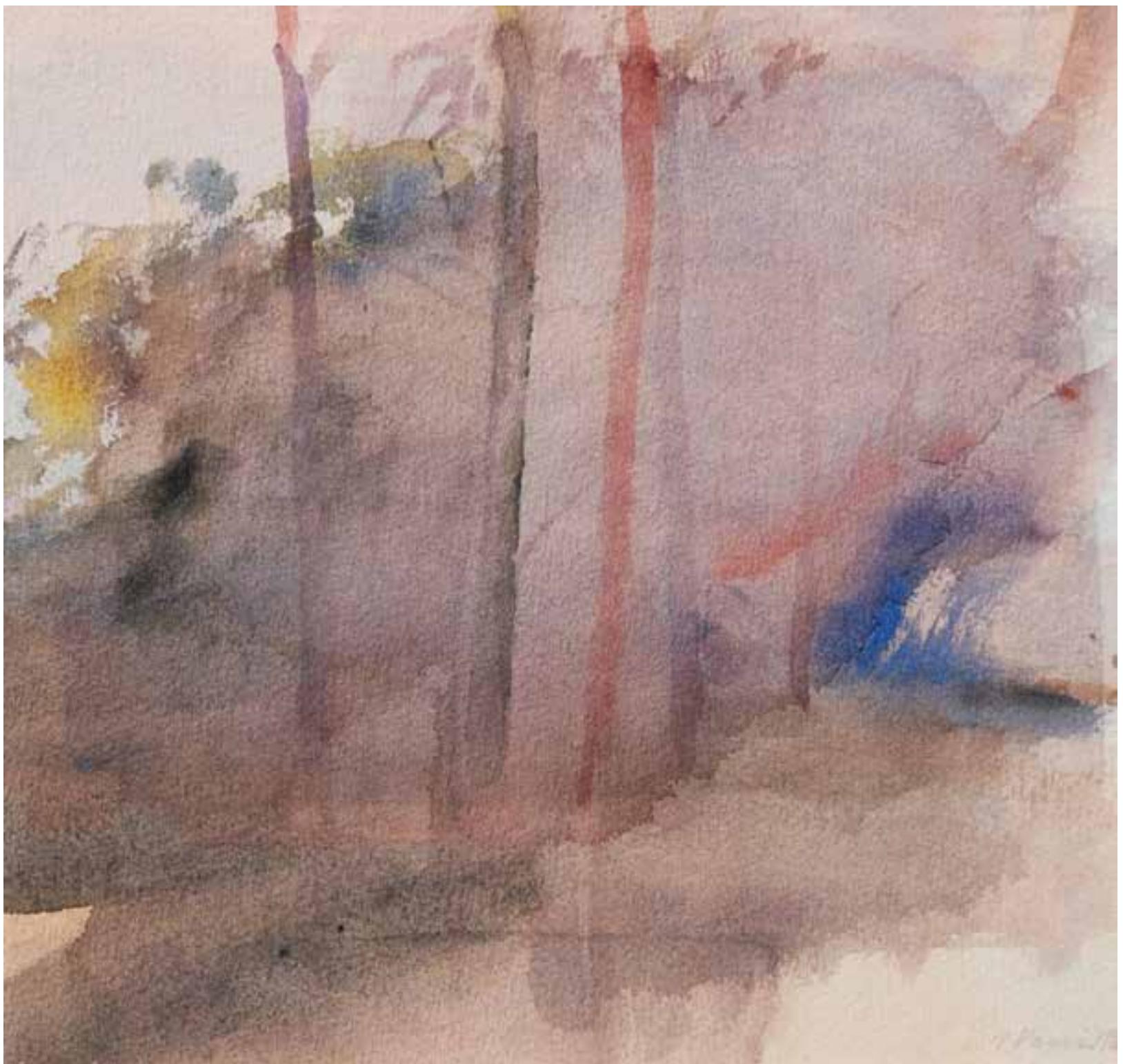

Poslje kiše, 1978.

Sa Dobre, oko 1979.

Maksimir, 1980.

1972. u Čazmanskoj

Na balkonu našega stana u Čazmanskoj ulici, na devetom katu, Krleža gleda preko Save Novi Zagreb, Turopolje u daljini i kaže: – *Zašto se grade ovi kredenci u kojima ljudi poput majmuna jedni drugima sjede na glavi? To nema nikakvog smisla! To su kopije europskog urbanizma koji je uništio svijet i sada tamani zaostale sredine, Aziju, južnu Ameriku, ove naše prostore. Kako to da nema nikoga od naših ljudi, arhitekata da se tome suprostavi, da kaže riječ ako već ne može ništa učiniti?*

Iz Knjige zapisu, 2003.

Miroslav Krleža, 1981.

Dubranec, 1981.

Pejzaž, 1985.

Pejzaż, 1981.

Pejzaż, 1983.

Pejzaž, 1984.

Jagode, 1981.

Šipak, 1986.

Proljeće, 1985.

Mrtva priroda, 1986.

Stogovi sijena, 1986.

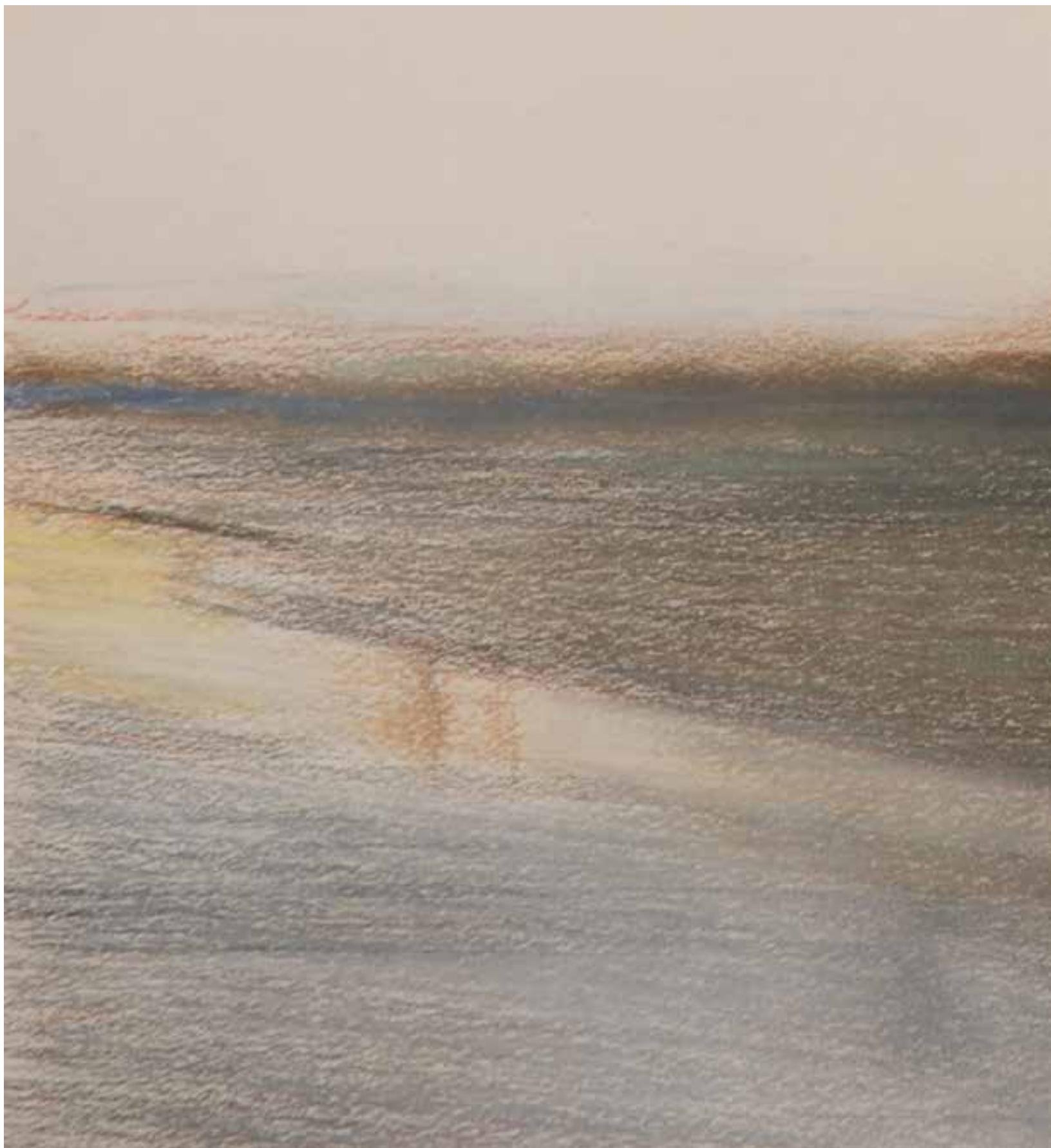
More kod Karlobaga, 1987.

Iz Maksimira, 1987.

Žumberak, prvi snijeg, 1988. (XI)

Pejzaż, 1989.

Smokve, 1988.

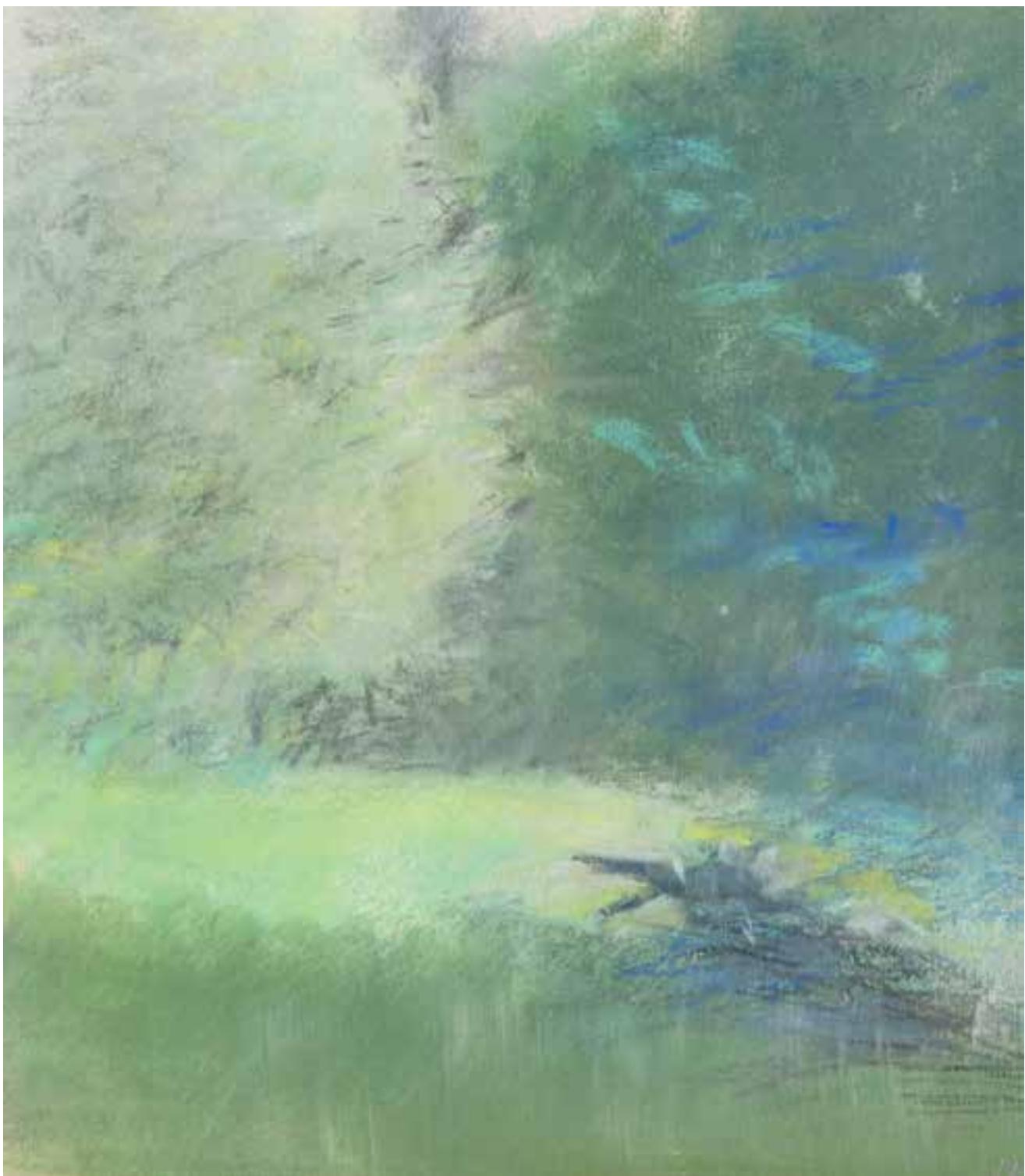

Você, 1988.

Proleće, Hrvatsko Zagorje, 1990.

Pejzaž, 1990.

Ribe, 1990.

Zima, 1990.

Selo Pićotí kod Kravarskog, 1990/92.

More kod Krka, 1993.

Pejzaž, 1994.

Kravarsko, 1994.

Iz Portoroža, 1995.

Vukomeričke gorice, 1994.

Planina Žumberak, 1998.

Najljepši trenutak je onaj kad znak počinje postajati crtež.

* * *

Treba pružiti očekivano, ali na neočekivani način.

* * *

Vrijednost nekog ljudskog djela bitno zavisi od snage čovječjeg uma, tek usputno od oruđa.

Iz Knjige zapisu, 2003.

Mrta priroda, 1994.

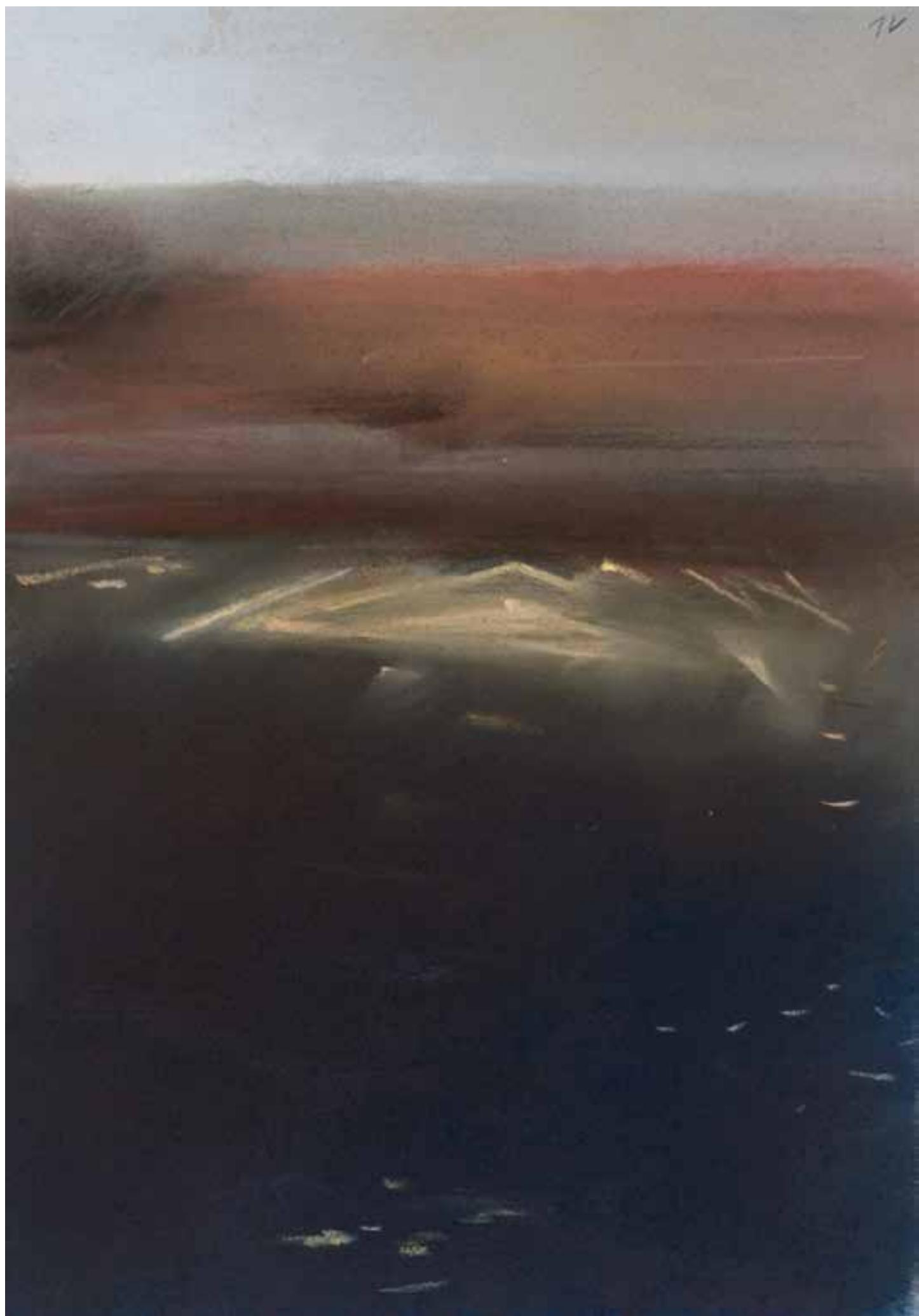

Grebén u Piranskem zaljevu, 1995.

Plješivica, 1995.

Motovun, Istra, 1996.

Hvar sa Brača, 1996.

Sava, toranj televizije, 1997.

Planina Vidova gora, 1996.

Žumberak, kiša, 1996.

Pejzaž, 1998.

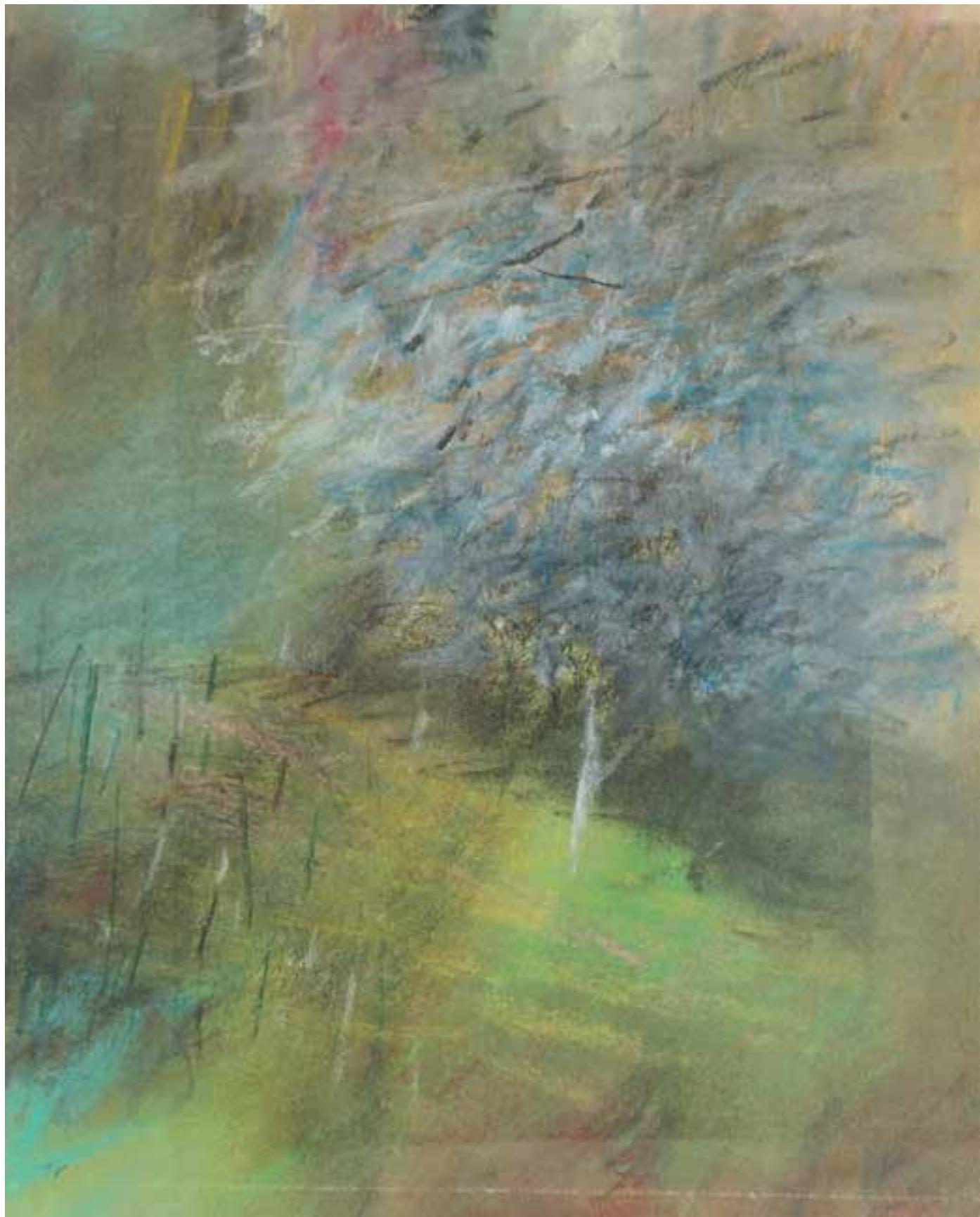

Selo Pićot, 1997.

Kravarsko, zima, 1998.

Proljeće, 1999.

Vukomeričke gorice, 2000.

Cvijeće, 2000.

Cvijeće, 2000.

Slikanje je posve privatni pothvat u kojem ne pomažu principi, ni marljivost, ne pomaže dosljednost, nema pravila. A djelo (ako se pojavi) samo je slučaj, poklon.

* * *

Svako djelo, koa prvo, govori da je bilo, ili nije bilo, potrebno da bude stvoreno.

* * *

Dobar motiv je onaj koji je priroda ili rasvjeta djelomično naslikala po načinu slikara. Tako ga slikar prepoznaće.

Iz Knjige zapisu, 2003.

Češnjak, 2001.

Jedra na horizontu, 1999.

Jedrilič, 2001.

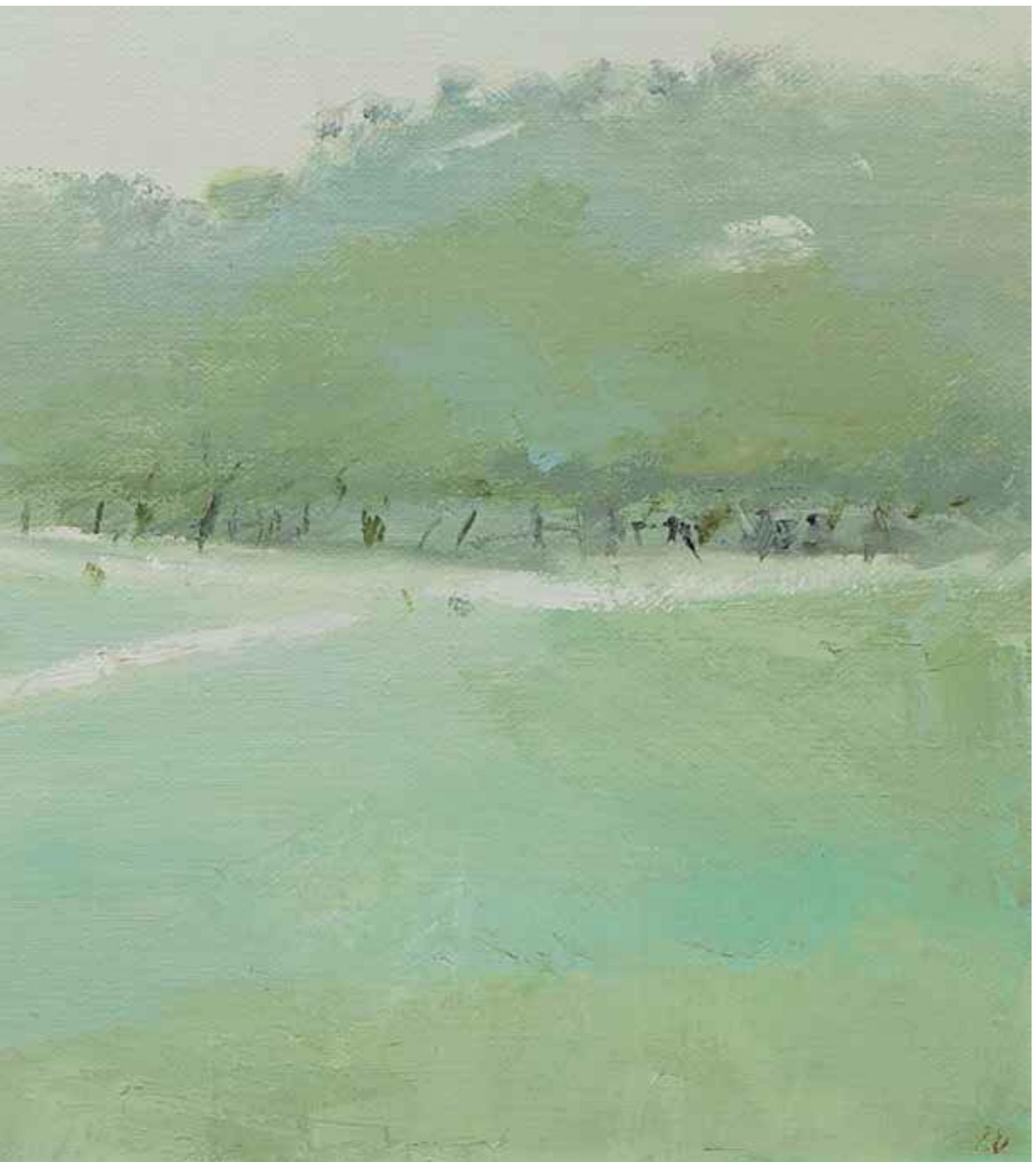
Venecija, 2001.

Venecija, 2001.

Pejzaž, 2001.

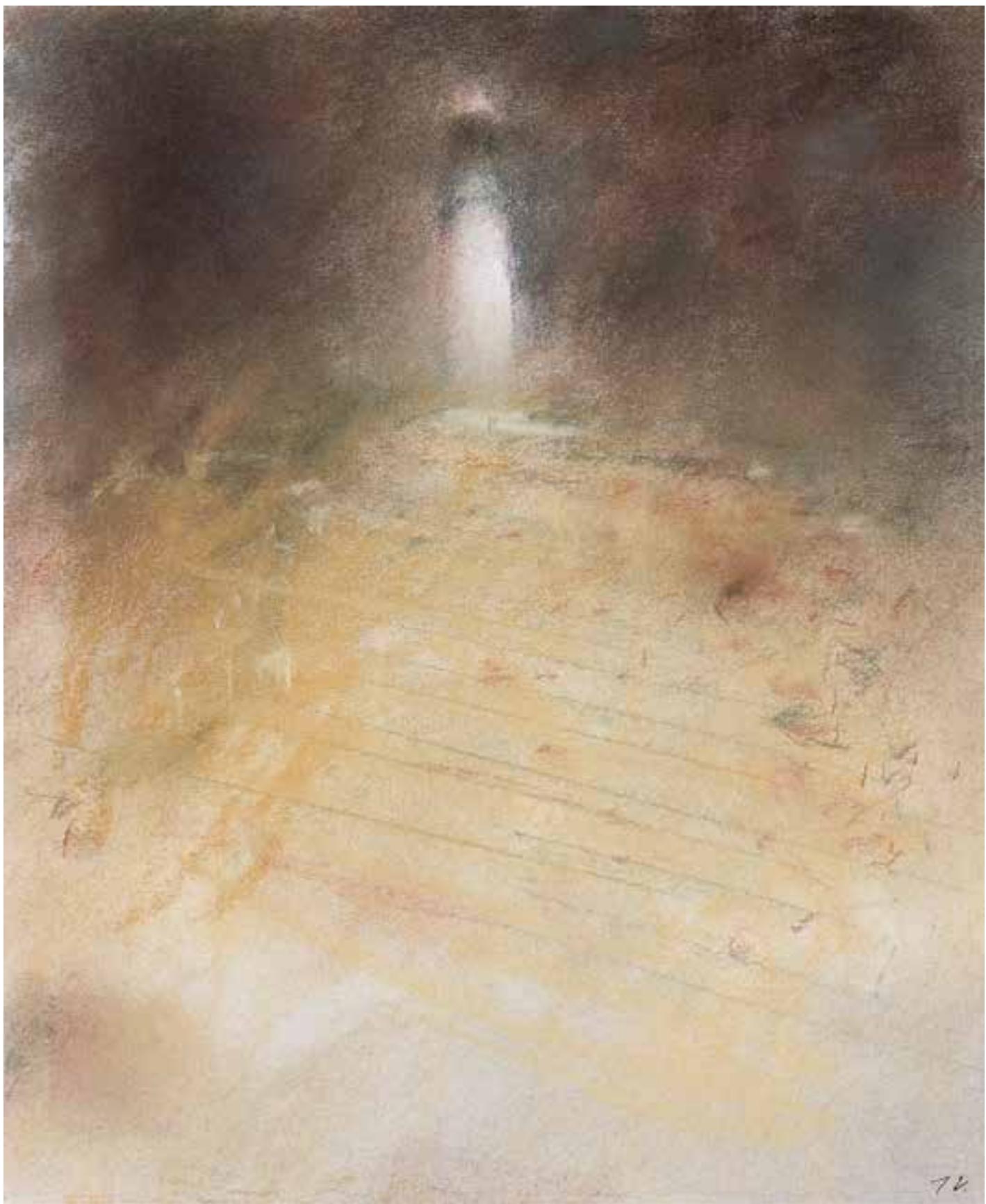
Tri ruže u vazi, 2001.

Cvijeće, 2003.

Pučina, 2001.

Svjetionik, 2002.

Selo Pićoti, 2002.

Vidova gora, otok Brač, 2003.

Varaždin breg, 2004.

Pejzaž u sjeni, 2004.

Planina, večer, srpanj, 2004.

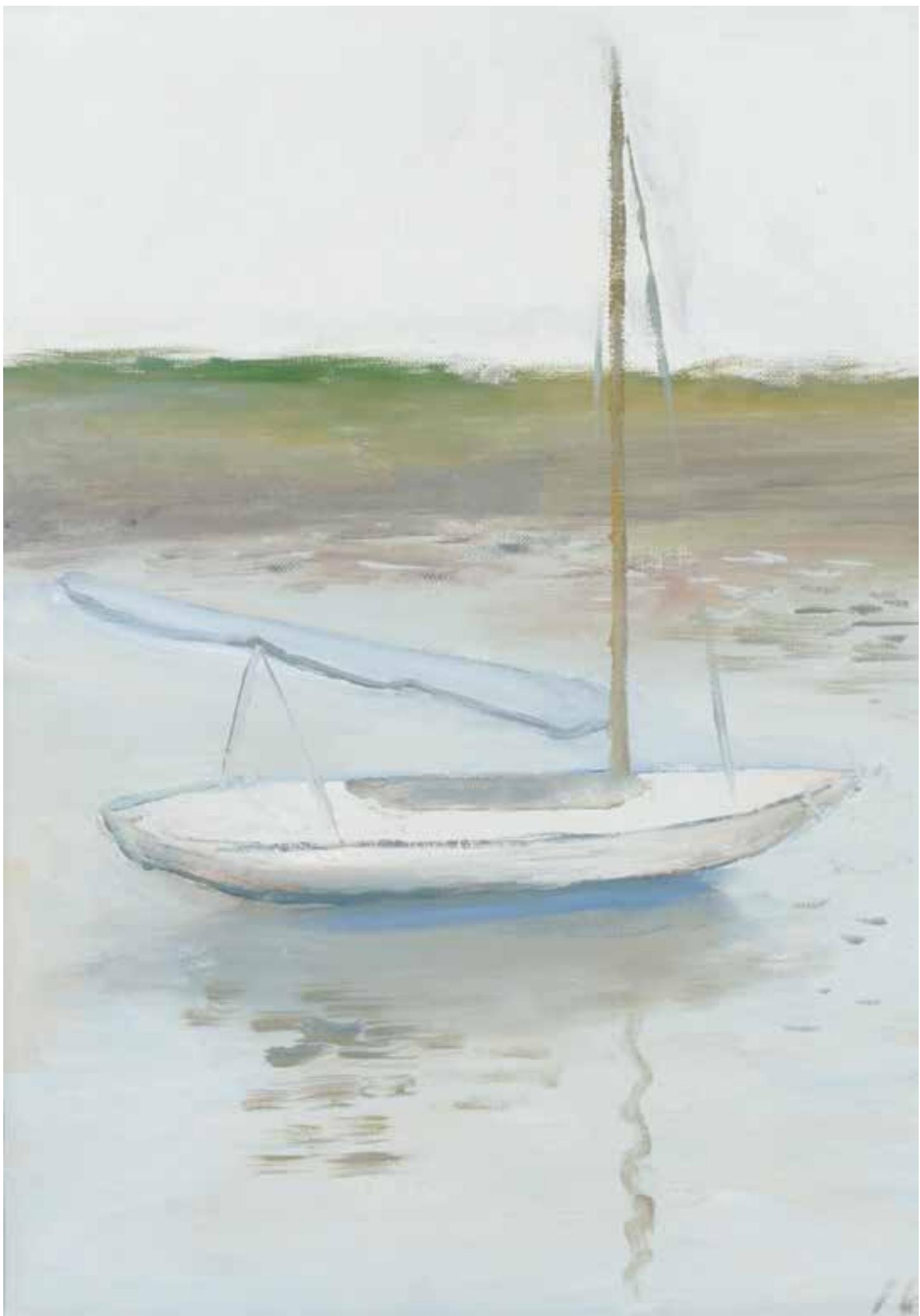

Zima II, 2004.

Morski pejzaž, 2005.

Jedrenjak, 2005.

Dvije linije, sivobijela i plavosiva, 2013.

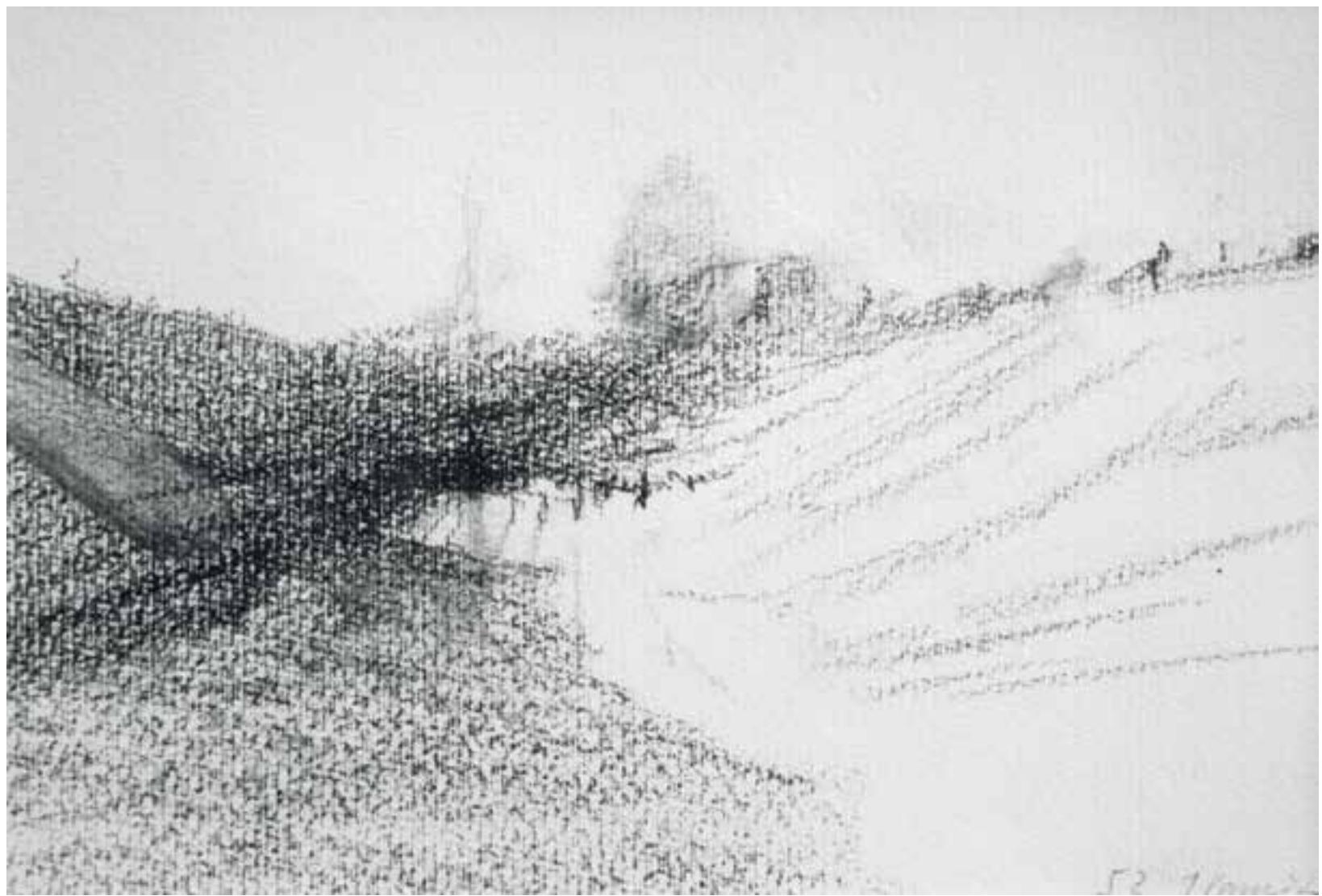
Dvije linije, bijedoplava i bijelosiva, 2013.

C R T E Ž I

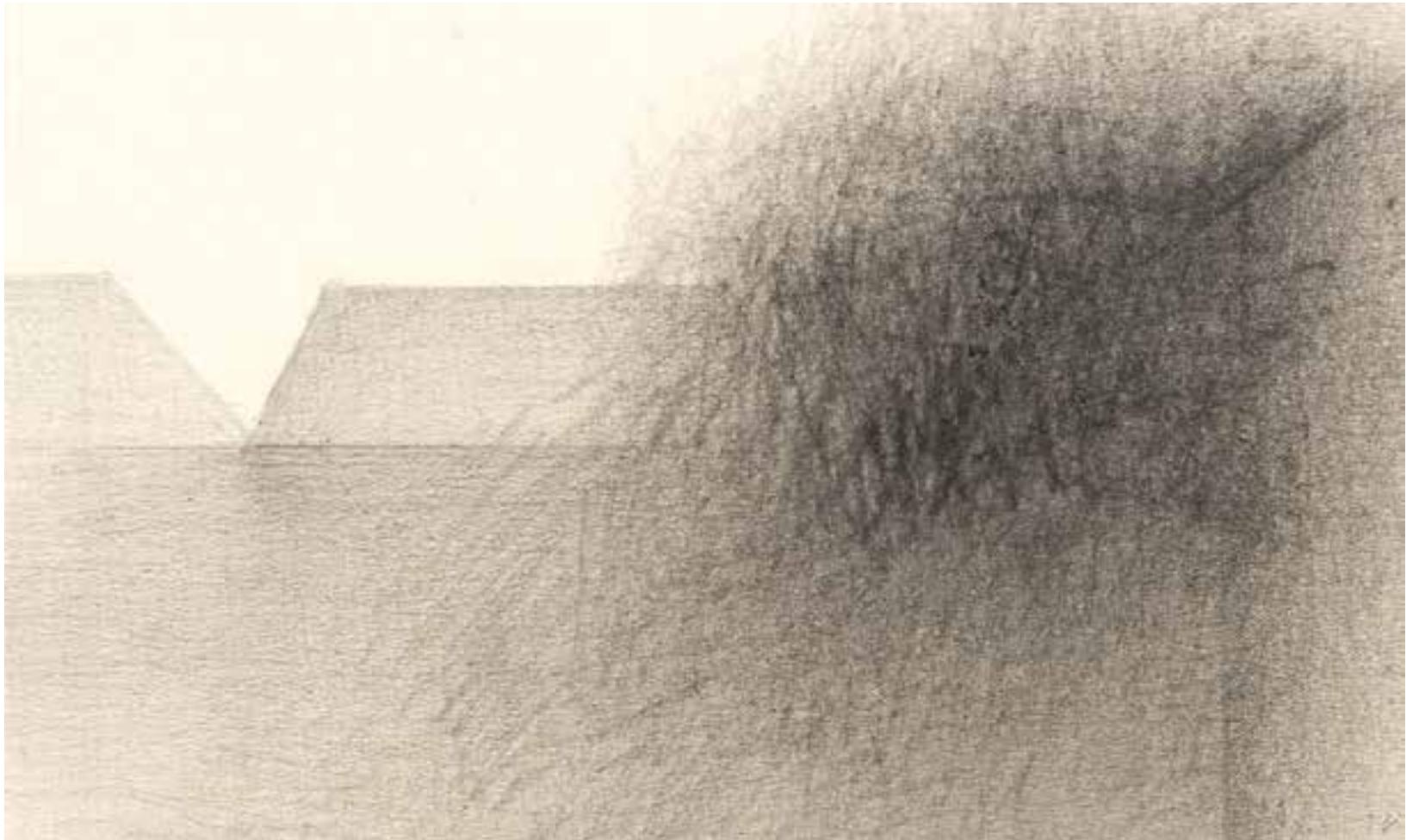
1950. - 2005.

Akt, oko 1950.

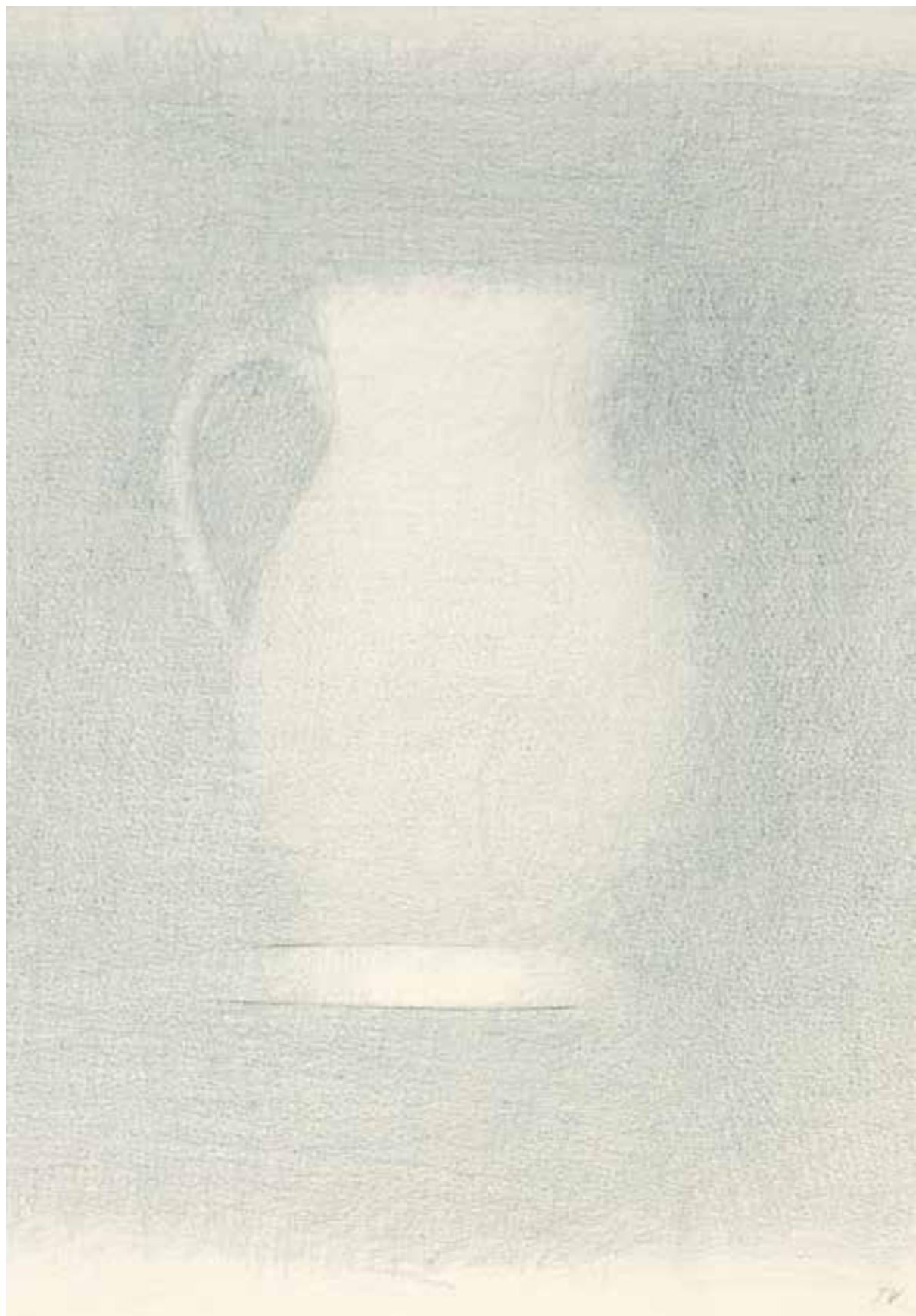
Cesta, 1953.

Selo Rečica, 1953.

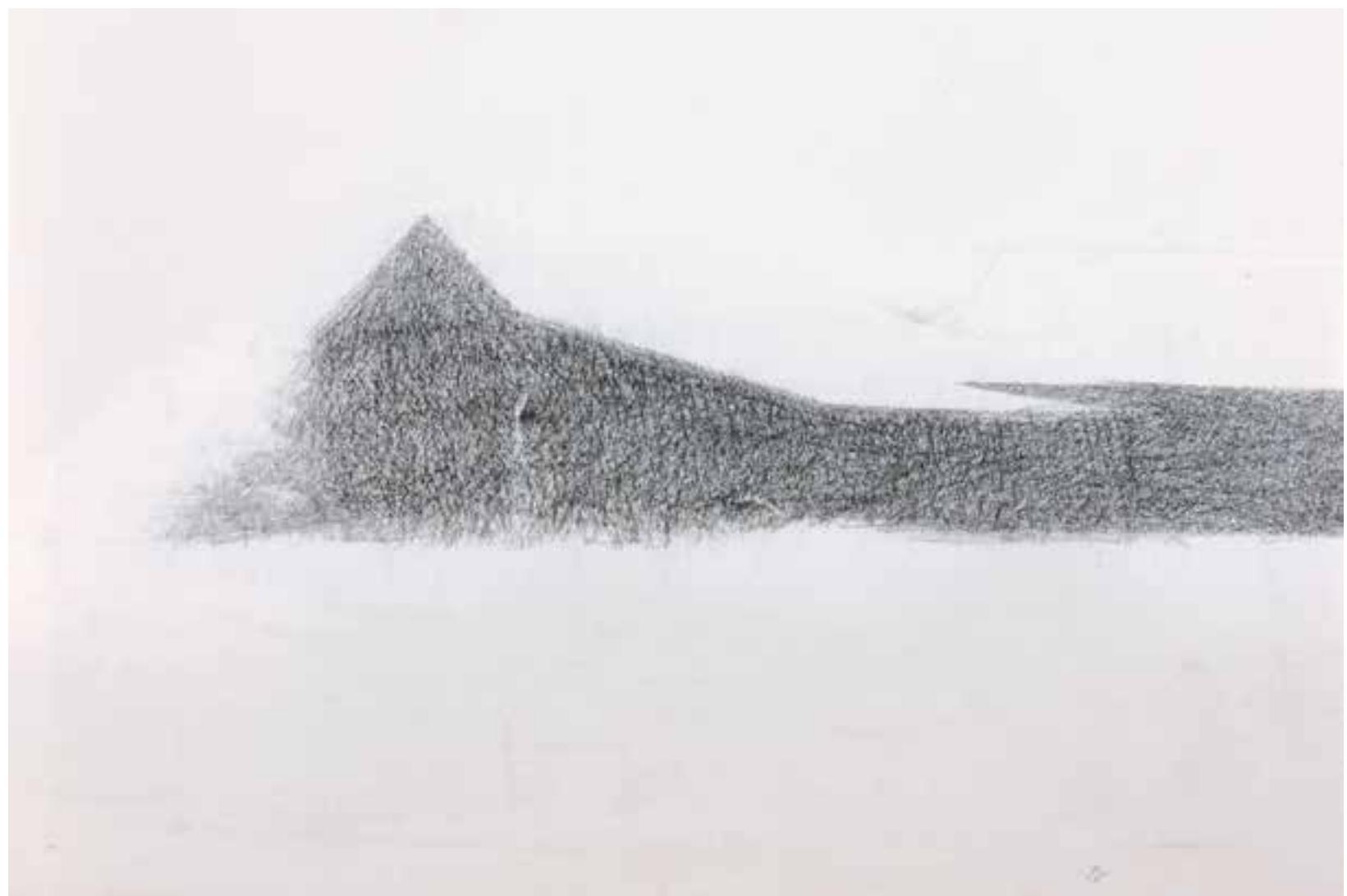
Rovinj, 1954.

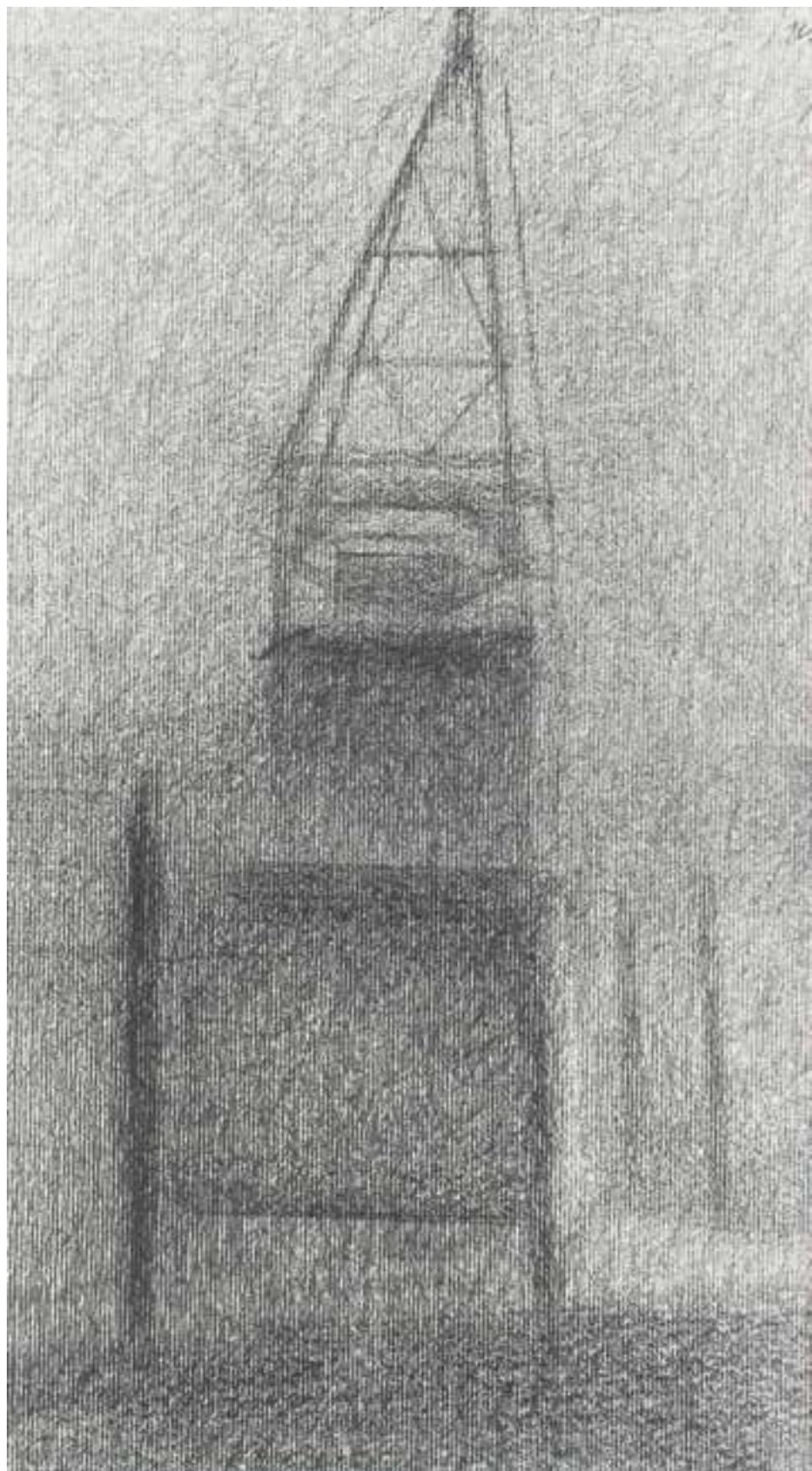
Vrč, oko 1955.

Pejzaž, 1955.

Kovačnica, zima, 1958.

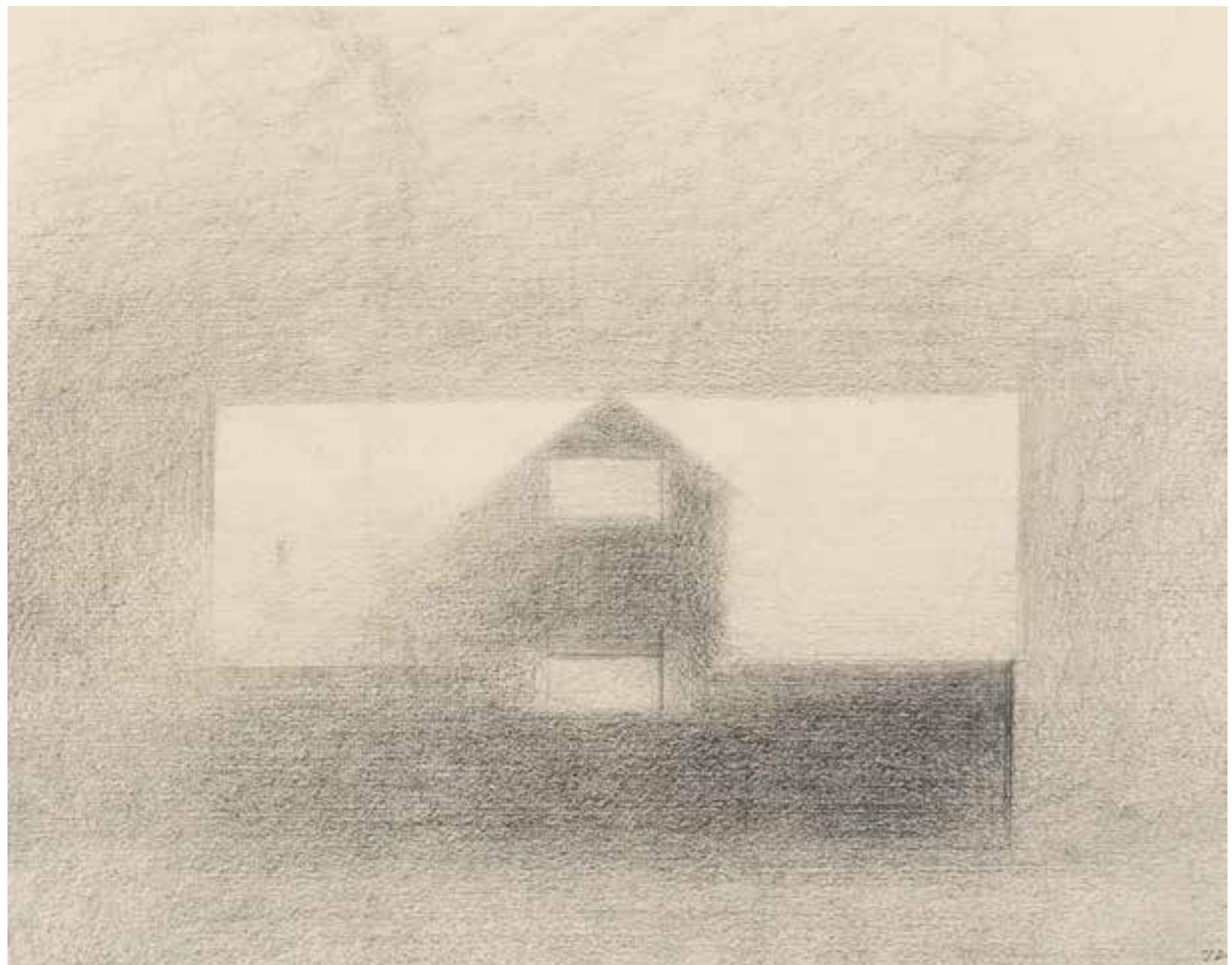
Dok u Delftu, 1962.

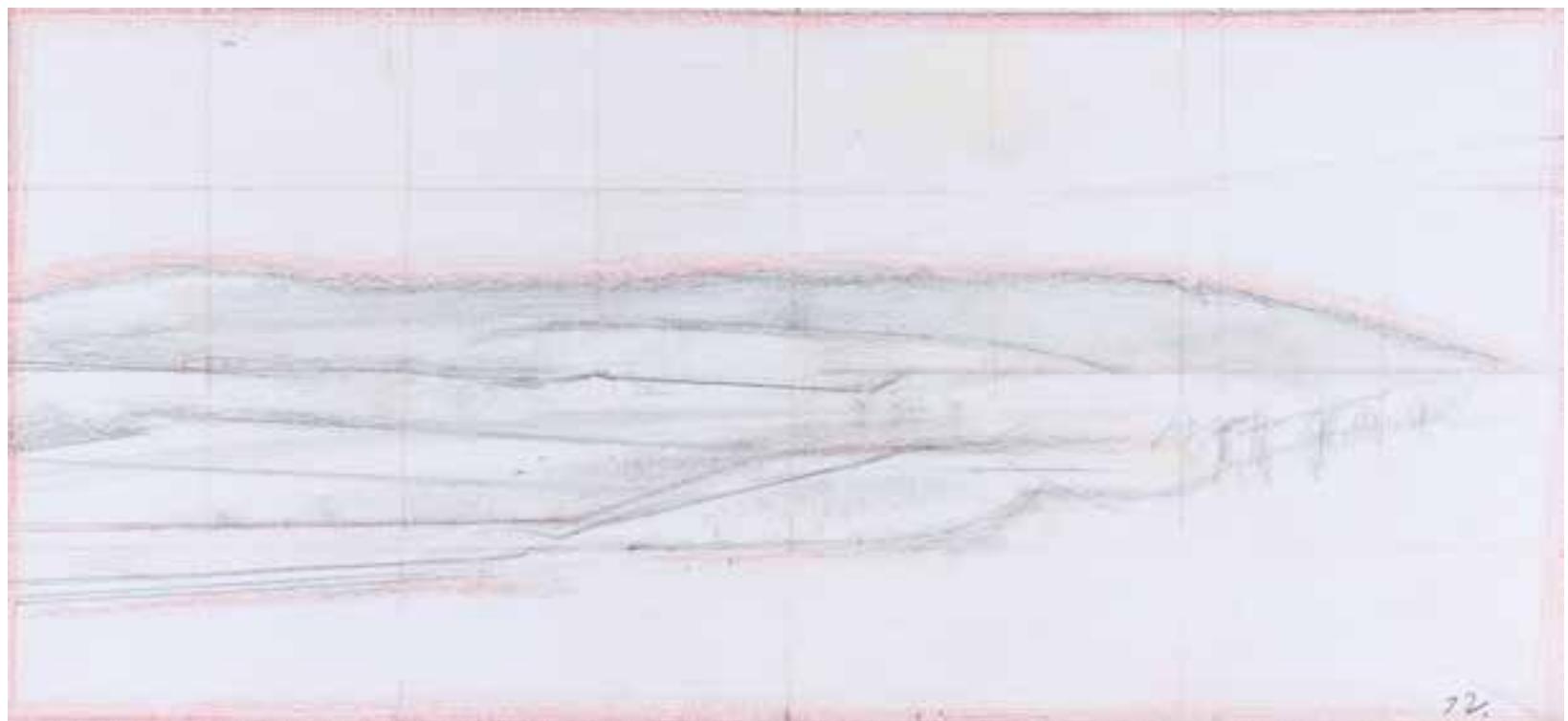
Vjekoslav Karas, 1965.

Studija po Račiću, oko 1970.

Kuća u Topuskom, 1972.

Vukomeričke gorice, 1972.

72.

Vukomeričke gorice, 1972.

73.

Studija pejzaža, 1972.

Vukomeričke gorice, 1972.

Zrinjevac, 1973.

Cmrok navečer, 1974.

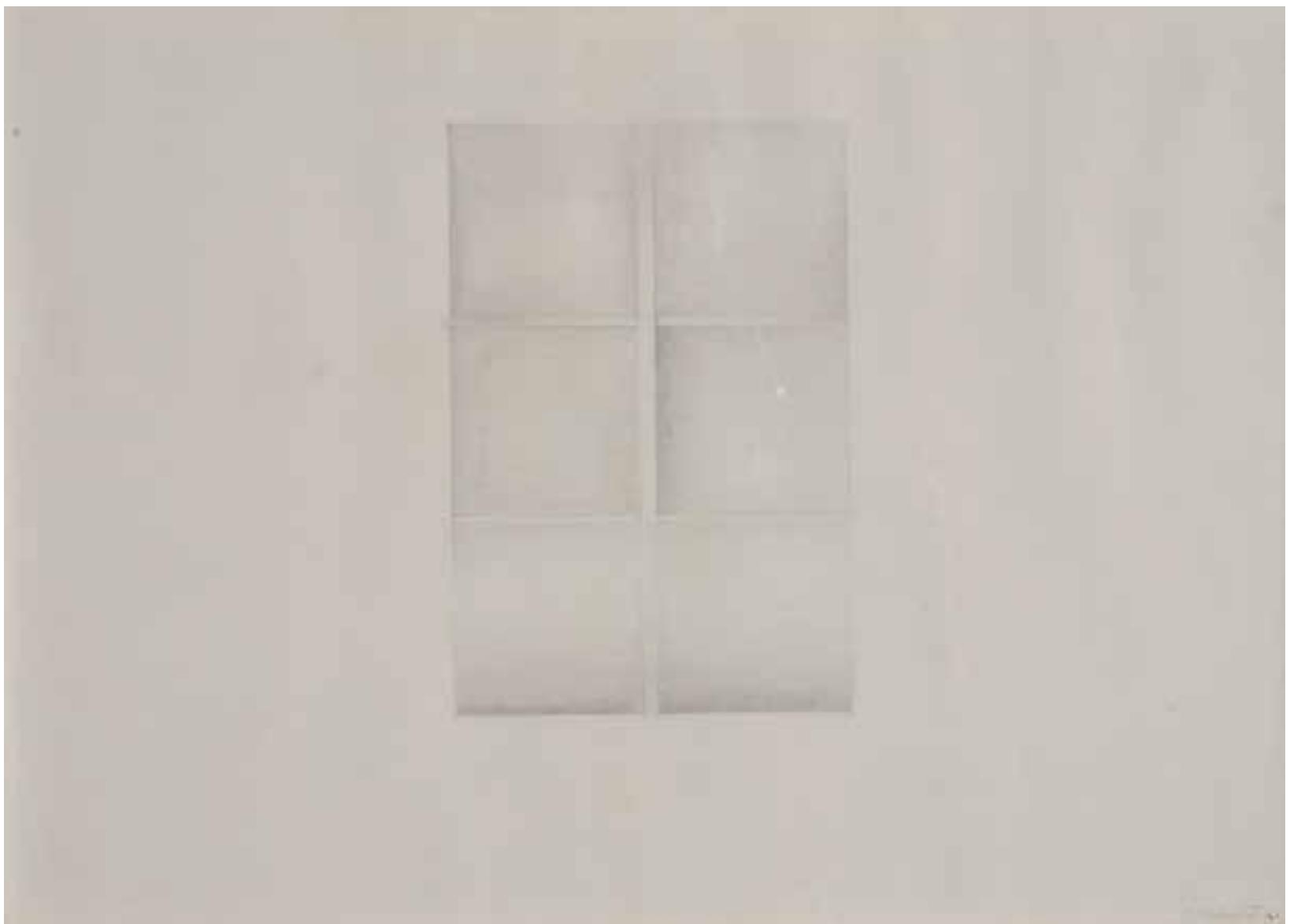
Pogled kroz prozor, 1974.

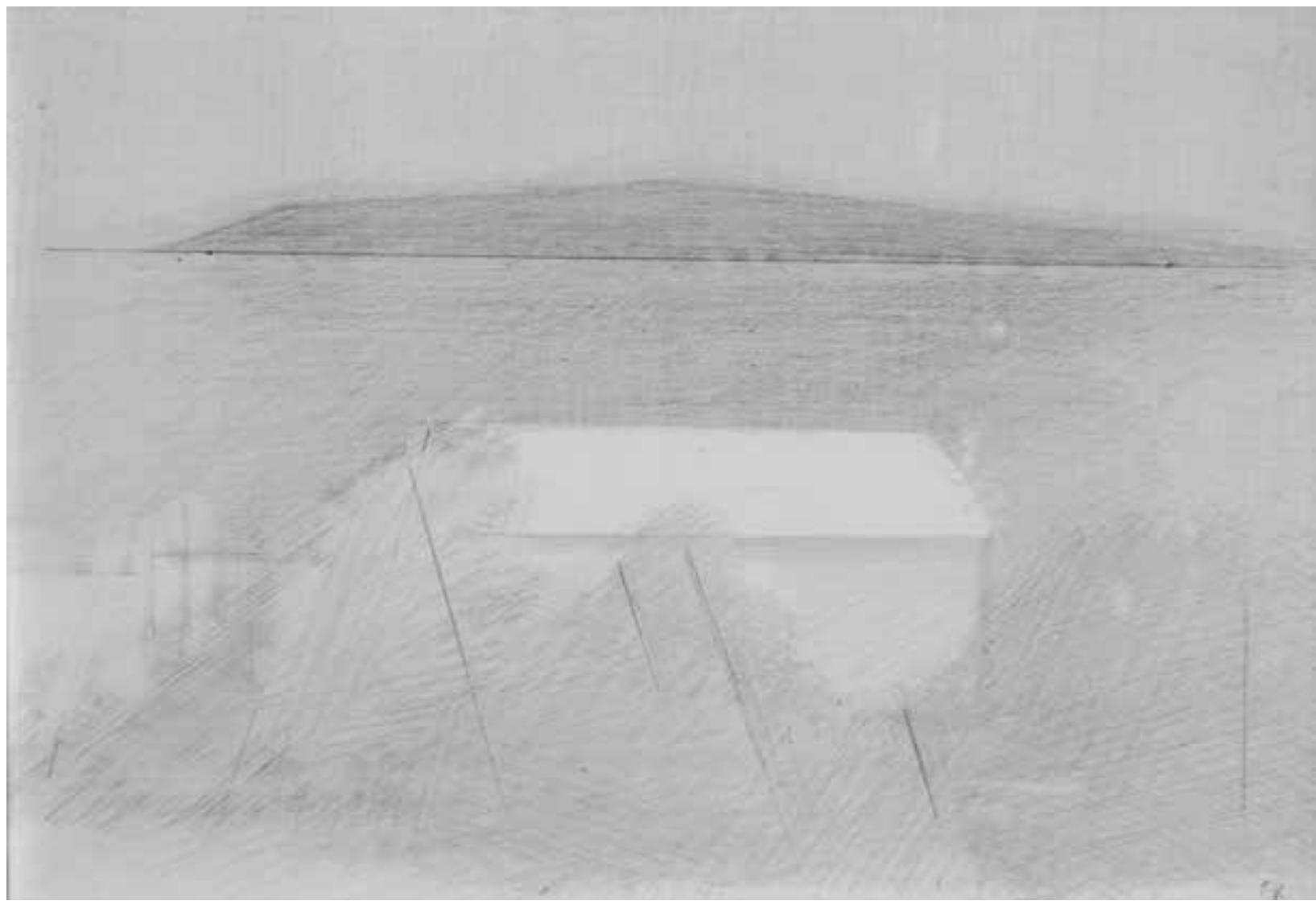
Supetar, 7. mj. 1974.

Kuća br. 8, 1976.

Kuhinjski prozor, 1977.

Primorski pejzaž, 1978.

Iz Maksimira, 1982.

Molo, 2003.

Šuma-usjek, 1985.

Drveće, 1988.

Čempres, cesta Dubrovnik Ćilipi, 1990.

Pejzaž, 2002.

Belo Horizonte, 2005.

O mom djedu

Godina je 1998. Nedjelja je ujutro na školskom igralištu osnovne škole u Trnju. Na igralištu se nalazi dvoje ljudi. Dječak od 6 godina neuko pokušava dodati nogometnu loptu svom partneru za igru. Njegov partner za igru odjeven je u odijelo s kravatom te nogomet igra držeći svoj šešir, odnosno škrlak na glavi. Dječak je sretan da mu je partner za igru djed koji ga uči kako pravilno šutnuti nogometnu loptu.

Godina je 2005. Dječak je uzbudjen, sredina je kolovoza. Njegova obitelj ljetuje u Rovinju. Danas njegov djed dolazi u posjet iz Zagreba. Doduše, kratki posjet, jer djed dolazi na svega dva dana. Sredina kolovoza nije ga prisilila na lakšu odjevnu kombinaciju. Odijelo i škrlak. Djed uzima svake godine istu sobu, sobu 107 s pogledom na unutrašnje dvorište. Pogled na more i ljude ga ne zanima, treba svoj mir.

Godina je 2016. Na 5. katu Križanićeve ulice u Zagrebu nalazi se isti nogometni duo. Stan je ispunjen mirisom čaja od šipka, topao je proljetni dan, keksi na stolu, uz čaj. Djed i unuk sjede u sobi za primanje. Utorak je, na kioske su došli novi brojevi tjednika i dnevnih novina. Djed je u ležećem položaju, oči su mu prekrivene bijelom krpom te s punom koncentracijom sluša tjednik za tjednikom, kolumnu za kolumnom, koje mu unuk čita. Prolaze sati i sati.

Godina je 2018. Unuk više nema kome čitati, niti s kime igrati nogomet. Praznina i ništavilo, kako bi rekao njegov djed. Ugodno iznenađen, dobiva poziv od gospodina Krajačića. Ugodni razgovor vraća ga u drugačije vrijeme, bolje vrijeme. Unuk dobiva osjećaj i uvid u dugi i plodni, poslovni i privatni odnos Josipa Vanište i Nikole Krajačića.

Godina je 2019. U ugodnoj atmosferi galerije Mona Lisa, Nikola Krajačić upoznaje me s još dvojicom dugogodišnjih poznanika moga djeda, Zlatkom i Martinom Henc, a prisutan je i prof. Zdenko Tonković. Nazočno društvo dogovorilo je da se kolekcija radova akademika Josipa Vanište prikaže javnosti početkom 2020. godine u galeriji Mona Lisa.

Luka Filipović, unuk Josipa Vanište

U Zagrebu, kolovoz 2019.

Popis reprodukcija

- 9 str. **Diptih, 1964.**
akrilik/platno, 2x(140 x 180) cm, sign.: na poledini
- 10 str. **Paris, Notre Dame, 1957.**
pastel/liner papir, 28 x 42 cm, sign.: d.d. JV
- 11 str. **Klijet u Peršunovcu, 1970.**
ulje/platno, 75 x 100 cm, , sign.: d.d. JV
- 12 str. **Venecija, 1964.**
akvarel/karton, 16 x 31,5 cm, sign.: l.g. J Vaništa 64
- 13 str. **Žumberak, Jesen, 1970.**
pastel/karton, 21,9 x 41,9 cm, sign.: d.g. JV.
- 14 str. **Selo Pićoti, 1971.**
ulje/platno, 90 x 120 cm, sign.: d.d. JV.
- 15 str. **Selo Pićoti, 1971.**
ulje/platno, 33 x 50 cm, sign.: d.d. JV.
- 16 str. **Sljeme pod snijegom, 1971.**
ulje/platno, 33 x 40 cm, sign.: d.d. JV
- 17 str. **Selo Dubranec, proljeće, 1972.**
akvarel/papir, 29,5 x 24,5 cm, sign.: l.d. Vaništa
- 19 str. **Voće, 1975.**
ulje/platno, 26,5 x 33 cm, sign.: d.d. JV.
- 20 str. **Pejzaž, 1978.**
akvarel/papir, 14,3 x 34 cm, sign.: d.d. JV.
- 22 str. **Poslije kiše, 1978.**
akvarel, 13 x 29 cm, sign.: d.d. J Vaništa
- 24 str. **Sa Dobre, oko 1979.**
akvarel/papir, 15,7 x 27,1 cm, sign.: d.d. JV.
- 25 str. **Maksimir, 1980.**
akvarel, 27 x 27 cm, sign.: d.d. J Vaništa
- 27 str. **Miroslav Krleža, 1981.**
komb. tehnika/papir, 27,5 x 17,9 cm, sign.: d.d. JV.
- 28 str. **Dubranec, 1981.**
ulje/platno, 42,8 x 59,2 cm, sign.: d.d. JV
- 29 str. **Pejzaž, 1985.**
pastel, 19 x 29 cm, sign.: l.d. J. Vaništa
- 30 str. **Pejzaž, 1981.**
pastel/papir, 28,5 x 41 cm, sign.: d.d. JV
- 31 str. **Pejzaž, 1983.**
pastel/papir, 11,5 x 16,3 cm, sign.: d.g. JV
- 32 str. **Pejzaž, 1984.**
pastel/papir, 19 x 41,5 cm, sign.: d.d. JV.
- 34 str. **Jagode, 1981.**
pastel/papir, 20 x 29,5 cm, sign.: g.d. JV
- 35 str. **Šipak, 1986.**
pastel/papir, 19 x 26 cm, bez sign.
- 36 str. **Proljeće, 1985.**
ulje/platno, 55 c 97,5 cm, sign.: d.d. JV
- 38 str. **Mrtva priroda, 1986.**
ulje/platno, 34,5 x 39,5 cm, sign.: d.d. JV
- 39 str. **Stogovi sijena, 1986.**
pastel/karton, 25 x 35 cm, sign.: d.d. JV.
- 40 str. **More kod Karlobaga, 1987.**
pastel/papir, 15 x 43,7 cm, sign.: d.d. JV.
- 42 str. **Iz Maksimira, 1987.**
ulje/platno, 30,5 x 51,4 cm, sign.: d.d. JV.
- 43 str. **Žumberak, prvi snijeg, 1988. (XI)**
pastel/papir, 27,5 x 27,5 cm, sign.: d.g. JV.
- 44 str. **Pejzaž, 1989.**
pastela/karton, 19 x 32 cm, sign.: d.g. JV.
- 46 str. **Smokve, 1988.**
ulje/platno, 15 x 18 cm, sign.: d.d. JV.
- 47 str. **Voće, 1988.**
ulje/platno, 27,3 x 31,5 cm, sign.: d.g. JV.
- 48 str. **Proljeće, Hrvatsko Zagorje, 1990.**
ulje/platno, 70 x 90 cm, sign.: d.d. JV.
- 50 str. **Pejzaž, 1990.**
pastel/papir, 31 x 27 cm, sign.: d.d. JV
- 51 str. **Ribe, 1990.**
ulje/platno, 40 x 50 cm, sign.: d.d. JV.

Hrvatsko Primorje, selo Barci, 1974.

- 52 str. **Zima, 1990.**
ulje/platno, 50 x 70 cm, sign.: d.d. JV
- 53 str. **Selo Pićoti kod Kravarskog, 1990/92.**
ulje/platno, 55 x 97,5 cm, sign.: d.d. JV.
- 54 str. **More kod Krka, 1993.**
ulje/platno, 28 x 42 cm, sign.: d.d. JV.
- 55 str. **Pejzaž, 1994.**
ulje/platno, 35,3 x 39,2 cm, sign.: d.d. JV.
- 56 str. **Kravarsko, 1994.**
ulje/platno, 65 x 80 cm, sign.: d.d. JV.
- 57 str. **Iz Portoroža, 1995.**
pastel/karton, 19,2 x 29,8 cm, sign.: d.d. JV
- 58 str. **Vukomeričke gorice, 1994.**
tempera/karton, 18 x 30 cm, sign.: d.d. J. Vaništa
- 59 str. **Planina Žumberak, 1998.**
pastel/leiner papir, 23,2 x 41,3 cm, sign.: d.d. JV.
- 61 str. **Mrtva priroda, 1994.**
ulje/platno, 54 x 41 cm, sign.: d.d. JV.
- 62 str. **Greben u Piranskem zaljevu, 1995.**
pastel/papir, 22 x 26 cm, sign.: d.d. JV
- 63 str. **Plješivica, 1995.**
ulje/platno, 42 x 70 cm, sign.: d.d. JV.
- 64 str. **Hvar sa Brača, 1996.**
pastel/karton, 36,9 x 25,8 cm, sign.: d.g. JV
- 65 str. **Motovun, Istra, 1996.**
pastel/karton, 22,7 x 43 cm, sign.: d.g. JV
- 66 str. **Sava, toranj televizije, 1997.**
pastel/karton, 23,8 x 43,7 cm, sign.: d.g. JV
- 66 str. **Planina Vidova gora, 1996.**
pastel/karton, 15,4 x 24,4 cm, sign.: d.d. JV
- 67 str. **Žumberak, kiša, 1996.**
komb. tehnika/papir, 16,5 x 26,5 cm, sign.: d.d. JV.
- 68 str. **Pejzaž, 1998.**
ulje/platno, 46 x 80 cm, sign.: d.d. JV.
- 70 str. **Selo Pićoti, 1997.**
ulje/platno, sign.: d.d. JV.
- 71 str. **Kravarsko, zima, 1998.**
pastel, 48 x 69 cm, sign.: d.d. JV
- 72 str. **Proljeće, 1999.**
pastel, 30 x 27,5 cm, sign.: l.d. JV.
- 73 str. **Vukomeričke gorice, 2000.**
ulje/platno, 65 x 80 cm, sign.: d.d. JV.
- 74 str. **Cvijeće, 2000.**
ulje/platno, 35 x 30 cm, sign.: d.d. JV.
- 75 str. **Cvijeće, 2000.**
ulje/platno, 24 x 32 cm, sign.: d.d. JV.
- 77 str. **Češnjak, 2001.**
ulje/platno, 31,5 x 45,7 cm, sign.: d.d. JV
- 78 str. **Jedra na horizontu, 1999.**
ulje/platno, 30 x 40 cm, sign.: d.d. JV.
- 79 str. **Jedrilice, 2001.**
ulje/platno, 31 x 41 cm, sign.: d.d. JV.
- 80 str. **Venecija, 2001.**
olovka/pastel/papir, 24,3 x 35 cm, sign.: d.d. JV.

- 81 str. **Venecija, 2001.**
pastel/karton, 33 x 47 cm, sign.: d.d. JV
- 82 str. **Pejzaž, 2001.**
ulje/platno, 46 x 80 cm, sign.: d.d. JV
- 84 str. **Tri ruže u vazi, 2001.**
ulje/platno, 32,5 x 24,5 cm, sign.: d.d. JV
- 85 str. **Cvijeće, 2003.**
ulje/platno, 40 x 27 cm, sign.: d.d. JV
- 86 str. **Pučina, 2001.**
ulje/platno, 30 x 40 cm, sign.: d.d. JV
- 87 str. **Svjetionik, 2002.**
pastel/papir, 33,8 x 27,5 cm, sign.: d.d. JV
- 88 str. **Selo Pićoti, 2002.**
ulje/platno, 50 x 65 cm, sign.: d.d. JV
- 89 str. **Vidova gora, otok Brač, 2003.**
pastel/karton, 29 x 41,8 cm, sign.: d.d. JV
- 90 str. **Varaždin breg, 2004.**
ulje/platno, 60 x 101 cm, sign.: d.d. JV.
- 92 str. **Pejzaž u sjeni, 2004.**
pastel/karton, 27 x 43,3 cm, sign.: d.g. JV.
- 93 str. **Planina, večer, srpanj, 2004.**
pastel/leiner papir, 23,2 x 34,3 cm, sign.: d.d. JV
- 94 str. **Zima II, 2004.**
tempera/kolaž/fotografija, 19,3 x 28,7 cm, sign.: d.d. JV.
- 96 str. **Morski pejzaž, 2005.**
ulje/platno, 50 x 70 cm, sign.: d.d. JV
- 97 str. **Jedrenjak, 2005.**
ulje/platno, 29,5 x 40,4 cm, sign.: d.d. JV
- 98 str. **Dvije linije, sivobijela i plavosiva, 2013.**
akrilik/platno, 89 x 116 cm, sign.: na poleđini
- 99 str. **Dvije linije, bijledoplava i bijelosiva, 2013.**
akrilik/platno, 89 x 116 cm, sign.: na poleđini
- 101 str. **Akt, oko 1950.**
olovka/karton, 44 x 28,6 cm, sign.: d.d. J. Vaništa
- 102 str. **Cesta, 1953.**
ugljen/papir, 14 x 20 cm, sign.: d.d. 53 J. Vaništa
- 103 str. **Selo Rečica, 1953.**
olovka/karton, 20,3 x 27,2 cm, sign.: d.d. JV.
- 104 str. **Rovinj, 1954.**
olovka/karton, 17 x 25,5 cm, sign.: d.d. JV.

Gavran, 1991.

- 105 str. **Vrč, oko 1955.**
olovka/karton, 31 x 22 cm, sign.: d.d. JV
- 106 str. **Pejzaž, 1955.**
olovka/karton, 25 x 20,5 cm, sign.: d.d. JV
- 107 str. **Kovačnica, zima, 1958.**
olovka/karton, 24 x 30,5 cm, sign.: d.d. JV
- 108 str. **Dok u Delftu, 1962.**
olovka/leiner karton, 37,5 x 20,8 cm, sign.: d.g. JV
- 109 str. **Vjekoslav Karas, 1965.**
olovka/karton, 35 x 27 cm, sign.: d.d. JV
- 110 str. **Studija po Račiću, oko 1970.**
olovka, 34,3 x 27,3 cm, sign.: d.d. JV
- 111 str. **Kuća u Topuskom, 1972.**
olovka/karton, 24,4 x 30,9 cm, sign.: d.d. JV
- 112 str. **Vukomeričke gorice, 1972.**
olovka u boji, 13 x 29 cm, sign.: d.d. JV
- 112 str. **Vukomeričke gorice, 1972.**
olovka/karton, 16,4 x 35,3 cm, sign.: d.d. JV
- 113 str. **Studija pejzaža, 1972.**
olovka/karton, 9,5 x 13,8 cm, sign.: d.d. JV
- 114 str. **Vukomeričke gorice, 1972.**
olovka/papir schoellershamer, 26,9 x 36,9 cm,
sign.: d.d. JV
- 116 str. **Zrinjevac, 1973.**
olovka/karton, 32 x 48 cm, bez sign.
- 117 str. **Cmrok navečer, 1974.**
olovka/papir, 20,3 x 25,3 cm, sign.: d.d. J. Vaništa
- 118 str. **Pogled kroz prozor, 1974.**
olovka/papir, 27 x 21 cm, sign.: d.d. J. Vaništa 74
- 119 str. **Supetar, 7. mj. 1974.**
olovka/karton, 32 x 48 cm, sign.: d.d. JV
- 120 str. **Kuća br. 8, 1976.**
olovka/papir, 32 x 42 cm, sign.: l.d. J. Vaništa 76.
- 121 str. **Kuhinjski prozor, 1977.**
olovka/papir, 26 x 36,5 cm, sign.: d.d. J. Vaništa 77.
- 122 str. **Primorski pejzaž, 1978.**
olovka/papir, 21 x 30,5 cm, sign.: d.d. JV
- 123 str. **Iz Maksimira, 1982.**
olovka/papir, 16 x 50 cm, sign.: d.d. JV
- 123 str. **Molo, 2003.**
olovka/papir, 14,5 x 26,5 cm, sign.: d.d. JV
- 124 str. **Šuma-usjek, 1985.**
uglijen/karton, 41,5 x 31,5 cm, sign.: d.d. J. Vaništa
- 125 str. **Drveće, 1988.**
olovka/karton, 32 x 31,5 cm, sign.: d.d. J. Vaništa
- 126 str. **Čempres, cesta Dubrovnik Čilipi, 1990.**
olovka/papir, 29,5 x 20,5 cm, sign.: d.d. JV
- 127 str. **Pejzaž, 2002.**
olovka/karton, 28,8 x 38,8 cm, sign.: d.d. JV
- 128 str. **Belo Horizonte, 2005.**
olovka/kreda/crtaci papir, 42,5 x 35,7 cm,
sign.: d.d. 2005. JV
- 132 str. **Hrvatsko Primorje, selo Barci, 1974.**
komb. teh./karton 28,2 x 22,3 cm,
sign.: d.d. Hrv. Primorje selo Barci 74, J. Vaništa
- 133 str. **Gavran, 1991.**
pastel/karton, 22,8 x 33,8 cm, sign.: d.g. JV

Izdavač
KRATIS; Sv. Nedelja
Galerija Mona Lisa, Zagreb

Za izdavača
ROBERT-JURICA KRAJAČIĆ
MARTIN HENC

Urednik
NIKOLA KRAJAČIĆ

Lektor
ALAN DIVKOVIĆ

Dizajn
IVO MAĐOR

Obrada kolora
MARIO ĐURASOVIĆ

Tisk i uvez
PRINTERA, Sv. Nedelja

ISBN 978-953-7364-15-1

